Det Hvite Bånd

102. årgang nr. 7/8 2012

I dag er det født dere en frelser i Davids by, han er Kristus, Herren.

Lukas 2:11

Velsignet julehøytid og et godt Nytt År!

Juleevangeliget

1 Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus
om at hele verden skulle innskrives i manntall. 2 Denne første
innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria.
3 Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.
4 Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids
by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, 5 for å la seg
innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og
som ventet barn. 6 Og mens de var der, kom tiden da hun skulle
føde, 7 og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham
og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

8 Det var noen gjetere der i nærheten som var ute på marken
og holdt nattevakt over flokken sin. 9 Med ett sto en Herrens
engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble
overveldet av redsel.10 Men engelen sa til dem: «Frykt ikke!
Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket:
11 I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias,
Herren.12 Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn
som er svøpt og ligger i en krybbe.»13 Med ett var engelen
omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang:

14 «Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

15 Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen,
sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se
dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.»
16 Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille
barnet som lå i krybben.17 Da de fikk se ham, fortalte de alt
som var blitt sagt dem om dette barnet.18 Alle som hørte på,
undret seg over det gjeterne fortalte.19 Men Maria tok vare på
alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.20 Gjeterne dro
tilbake. De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt
var slik som det var sagt dem.

Adventsandakt

Biskop emeritus Finn Wagle

Julekrybben forteller

Adventstid er julekrybbe-tid. Esken med alle figurene er for lengst hentet ned fra loft og skap. Forsiktig har vi pakket dem ut og stilt dem opp, i år som i fjor. Der er krybben med Maria og Josef, sammen med oksen og eselet, ikke langt unna hedersplassen. Der er hyrdene som er kommet inn fra markene utenfor Betlehem med noen sauer….. Der er vismennene fra Østen med sin kamel…. Kanskje har de ennå noen ukers vandring før de er fremme? Men de rekker sikkert frem til Hellig tre konges-dag 6. januar….. Kanskje har vi ventet med å legge barnet på plass i krybben. Adventstid er jo ventetid! Men når julaften kommer, pakkes barnet forsiktig ut og legges på plass der det hører hjemme. Det er jul!

Julekrybben gir et bilde av julen hvor tradisjonen har lagt til nye lag, der hvor evangeliet slutter. Ingen av evangelistene forteller om okse eller esel, men i julekrybben har de en sikker plass. Det er bare å spørre malerkunstens store mestere om den saken. Gå til Rembrandt og Dürer og Bosch og se! Eller lytt til den lovsyngende kirke. Salmen ”Et barn er født i Betlehem” tar oss helt tilbake til tidlig middelalder. Her insisteres det på at både oksen og eslet hører med, ja at synet av barnet i krybben også var et syn for dem:

Men okse der og asen stod og så den Gud og Herre god. Halleluja!

Hvorfor okse og esel? Ganske sikkert fordi profeten Jesaja har dyrene med:

En okse kjenner sin eier, et esel sin herres krybbe… (kap 1,3)

Fra Det gamle testamente hentes det dyr til julekrybben som kan gjenkjenne sin eier:

”Men okse der og asen stod og så den Gud og Herre god……”

Okse og esel er altså ikke statister i julekrybbens fortelling. Sammen med hyrder og vismenn inngår de i det tilbedende følge rundt barnet i krybben. Alle gjenkjenner de sin eier. Til sammen er det som de vil fortelle: Julens håp er et håp for hele den verden Gud har skapt.

Dette håp uttrykkes på en slik enkel og grunnleggende måte i Erik Hillestads gjendiktning av salmen vi kjenner som ”Glade jul – hellige jul”. Hos Hillestad heter det ”Stille natt – heilage natt”. Det er natten da ”Gud gir jorda voni att”. Setningen er som skapt for julekrybben!

Jorda: Vår vakre, sårbare, truede jord, med mennesker og dyr og alt som lever. ”Gud gjev jorda voni att”: Med mennesker og dyr i tilbedelse rundt barnet i krybben er det dette julekrybben handler om.

Så kan julenatten komme! Og skulle du befinne deg ved julekrybben den natten, så måtte det være fint å kunne besvare julekrybbens fortelling med noen strofer fra Hillestads salme.

Velsignet jul!

Stille natt – heilage natt!
Gud gjev jorda voni att.
Himlen smiler frå barnet sin munn,
kjem oss nær i ei frelsande stund;
vier Guds framtid til vår.

Pynt med juleramme

Fred på jord

av Signe Lindø

Det var natt. — Mørket ruget over Betlehemsmarkene hvor hyrdene holdt vakt over sin hjord. Med ett ble de omgitt av et himmelsk lys — og for de redde hyrder lød det "Forfærdes ikke" fulgt av gledesbudskapet: "Eder er i dag en frelser født".

Budskapet var så overveldende at himmelens hærskare stemte med i et: "Ære være Gud i det høyeste, fred på jorden, i mennesker hans velbehag."

Der hviler et mørke over verden av angst for krig og atombomber, men for dem som er våken, lyder der også nå et: Forfærdes ikke!

Tenk om vi en dag fikk høre om fred på jorden! Mon vi ikke ville spørre nøye etter om budskapet inneholdt sannhet? Det var sannheten hyrdene ønsket å vite, og de sa til hverandre: "La oss gå like til Betlehem og se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss!"

De *fant* Jesus, slik som det var dem fortalt — og på samme måte skal *alle* som søker ham finne ham. Enda en gang vil juleklokkene ringe utover den ganske jord — kalle på gammel og ung — og minne om det evig nye budskap: "Eder er i dag en frelser født."

Julen. — Ordet som inneslutter alt som er rikt og godt! Julen — fyllt av varme minner som bærer gjennom tunge tider. Julen — med lengsler som løfter tanker og sinn oppover. Jo — Gud skje lov — enda har julens budskap makt til å smelte frosne hjerter, til å skape fred hvor ufred råder, til å glemme hat og tilgi urett.

Der ligger en dyp sannhet i ordene av kirkefader Augustin: Du har skapt oss til deg — o Gud — og vårt hjerte finner ingen hvile før det finner hvile i deg." Det er denne lengselen etter Gud, etter det rene og hellige, vi alle fornemmer ved juletid.

Så er det menneskehetens lykke at tonen fra himmelen aldri vil forstumme, men følge slekt etter slekt ned gjennom tidene, og budskapet som bæres frem i disse toner er verdens eneste vei til frelse.

Ha takk som treder,
til armods hytter ned.
Ha takk som gleder,
oss med din søte fred.
Kom inn o Kriste.
Tenn lys i hvermanns gård.
La isen briste,
gi varme snart — og vår.
La ingen miste,
hva godt din fødsel spår.

DHB Mors julenummer 1968

Takk til alle som har bidratt med stoff til bladet i året som gikk, spesielt våre barnebarn Solveig Hauge Birkenes (Bergny), Selma Olsen (Brita), Øystein ogDaniel Sjøen (Syster).

Landsleders hilsen

Kjære alle!

Tema for den 39. Verdens Kongress i Adelaide, South Australia fra 3-8 May 2013 er "Vårt HÅP og vår VISJON for en rusfri verden. Henrietta M. Griffith har skrevet følgende som oppsummere tankene mine:

"Peter skrev (1. Pet.1,3) at Gud har gitt oss et «levende håp». Det er et håp som aldri tar slutt. Det er et håp med en fremtid, fordi det er et evig håp. Jeremia (29,11) skrev: «For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.». Utfordringen er at Det Hvite Bånd skal fortsette å være synlig over hele verden i arbeidet under mottoet: «For Gud, Heim og alle Folk» .

En visjon er et løfte om det som skal komme! Det er å se det usynlige! Og det viser klart hva det er du ønsker å utrette. Gud har sagt: «Uten visjoner vil et folk gå til grunne». Når du ikke vet hvor du skal gå, vil en hvilken som helst vei føre deg dit.

Din visjon er et løfte om hva som en dag vil bli virkelighet. En visjon er en utfordring til å bli bedre. Det er en utfordring til å ønske noe bedre. Det Hvite Bånd har alltid hatt klare mål. Der Hvite Bånd har alltid, med visdom og forståelse, kunnet se det som ikke er synlig for andre. Verdens Hvite Bånd har en visjon om en rusfri Verden.

Et Japansk ordtak sier: - «En visjon uten handling er en dagdrøm. Men en handling uten visjon er et mareritt.» En visjon er mer enn et indre bilde. Det er en utfordring til å gjøre noe! Visjon kombinert med handling kan forandre verden!

Å realisere et slikt håp eller visjon vil kreve overmenneskelige krefter. I Ap.gj 1,8 lovet Gud oss at vi skulle få kraft av Den Hellige Ånd, som lever inni oss. Sakarias(4,6) skrev: «Ikke ved makt, og ikke ved kraft, men ved min Ånd.» Paulus skrev til kirken i Rom (Rom 12,12) «Vær glade i håpet, tålmodige i trengselen og utholdende i bønnen». Gud har sagt: «For den onde har ingen fremtid, lampen til den ugudelige slokner». (Ordspr. 24,20) Den som er vis har «...en fremtid, og hans håp er ikke forbi». Vi har et arbeid å gjøre. La oss reise oss å ta fatt.

Vil du med ditt trofaste arbeid være med å fortsette visjonen?

Innsatsen til hver enkelt er viktig.

God Jul og Godt Nytt År!

Kjærlig hilsen Margaret

Margaret Østenstad

Julefortelling

Første juleminne

Det var like innunder jul i 1942. Mørke tunge dager, ikke bare i været, nei, krigsmørket lå over landet og gjorde det slik at ingen lys ble sendt ut i den mørke vinternatten.

Alle steder måtte det blendes. Okkupasjonsmakten passet nøye på. Sent en kveld kom to tyske vakter i full mundur og ringte på hos oss. Vi tenkte straks: Hva er det nå som er galt? Men de bare smilte denne gangen og sa: ” Blende Plenty. ” Det sivet litt lys fra siden av den mørke rullegardinen på kjøkkenet.

Vi bodde i ei lita bygd som het Sponvika den gangen. Den ligger ca. 12 km vest for Halden. Det er bare en smal fjord som skiller bygda fra Sverige. Mor bodde alene her med oss tre småjenter under krigen, mens far var misjonær i Kina. For mor hadde det vært ekstra tungt denne høsten, for all forbindelse med Kina var brutt. Men en kveld vi kom hjem, viste mor oss et telegram hun hadde fått gjennom Røde Kors. I det stod disse få ordene: Deres mann har det bra. Hilsen X.

Jeg kan ennå se for meg det lille arket med de røde bokstavene. Det ga mor nytt lys i øynene og kraft til å stå på i en vanskelig tid, og vi barna fikk nytt håp om en pappa. Denne julaften ble min eldste søster, Hjørdis og jeg sendt til Halden for å hente julepresanger hos slektningene våre og en pakke med mat i slakterforretningen hos min morbror. Vi reiste med rutebåten til byen tidlig om morgenen.

Det var to båter som trafikkerte strekningen fra Halden til Hvaler om vintrene. De het ”Svinesund” og ”Olava”. ”Svinesund” ristet noe aldeles forferdelig. Når jeg lukker øynene, kan jeg kjenne ristingen den dag i dag. Gamle ”Olava” hadde en svært spiss baug og laget stor bølger for oss når vi var ute småbåtene. Den hadde også en svært hes røst, så vi kunne høre på lyden når de tutet, hvilken av båtene som kom, selv om vi ikke så dem.

Vi hadde hentet alle pakkene våre og skulle tilbake til båten. Veien gikk over broen som forbinder sydsiden med nordsiden i Halden. Under broen rant elva Tista og langs den gikk jernbanen. Uheldigvis kom et tog tøffende. Det var et sjeldent syn for oss. Vi ble stående og se på. Det var et damplokomotiv. Jeg synes det var så spennende at jeg måtte løpe over til den andre siden for å se når det kom fram der. Min søster ropte og advarte meg: ”du må ikke, vi kan komme for sent til båten!”

Men jeg lot meg ikke stanse. Til slutt fikk hun halt meg med seg og vi sprang av gårde med alle pakkenellikene våre. Til vår gru så vi landgangen var tatt inn og trossa løsnet. Båten begynte å gli ut fra kaien i det samme vi kom borttil. Vi fikk levert pakkene til noen sambygdinger. Noen rakte ut ei hand. Skulle vi hoppe? Men vi torde ikke. Andre ropte til styrmannen at båten måtte legge til kai igjen, men det gjorde han ikke.

Der stod vi da alene på kaien, julaften, mens julegavene og julematen var ombord i båten. Hjørdis var elleve og jeg var seks år. Storesøster forhørte seg på busstasjonen, men det gikk ikke noen buss før i kveldingen og dette var midt på dagen.

vi får begynne å gå sier hun, og tar meg i handa og sammen trasket vi av gårde den ca. 12 km lange veien hjem. Det var kommet litt snø og det blåste kaldt. Den gangen fantes det ikke privatbiler, så vi kunne ikke forvente at vi fikk sitte på med noen kjente. Omsider kom det en hest med karjol. Da Hjørdis hadde forklart situasjonen, ba han oss stige opp. Det var godt å få hvile de trette beina litt, men han skulle ikke mer enn et par km. Så vi takket for skyssen og tok beina fatt igjen. Jeg var så trett, men Hjørdis satte mot i meg: ”Tenk på pakkene du får og den gode julematen!”

Det begynte å mørkne, men det tynne snølaget lyste litt opp rundt oss. Da vi hadde ca. 3 km igjen, kom bussen. Den var helt overfylt av folk. Vi fikk så vidt presset oss inn ved siden av sjåføren.

Nå husker jeg ikke mer før vi var hjemme på kjøkkenet og kjente lukta av den gode julemiddagen.

”Takk og lov! utbryter mor da hun får se oss. ”Hvor har dere vært?”

Hun hadde fått pakkene, men ingen visste noe om oss. Telefon hadde vi ikke. Min søster, Astrid, gråt. Hun hadde vært så redd for oss. Det var jo krig i landet.

Jeg så juletreet som var pyntet og fikk på meg den grønne silkekjolen med volangskjørt, puffermer og de fine kroklissene på, så la jeg meg på sofaen for å hvile litt før middagen, men våknet ikke før neste morgen. Ingen hadde klart å vekke en overtrøtt seksåring som helt ufrivillig hadde fått seg en lang, lang tur på selveste julaften.

Alvoret legger seg innover meg her jeg sitter og maner fram minner fra barndommen. Vi kom for sent. Bare sekunder, bare ett skritt tidligere, så hadde vi vært ombord i båten. Er det ikke slik med mange av oss mennesker i dag. Noen er så nær Guds rike så nær på å gå ombord i ”julebåten” som fører oss til gledesfest i himmelen. Det mangler bare ett skritt så hadde vi vært ombord. Men lik meg er mange så opptatt av det som skjer rundt dem at de glemmer det viktigste. De kom ikke ombord. Det ble for sent! Det manglet bare litt, bare ett skritt.

Vi var heldige, det fantes en annen vei hjem, men til gledesfesten i himmelen, finnes det ingen annen vei enn Jesus, ingen annen ”båt” enn Jesus.

Ingen kommer til Faderen (himmelen) uten gjennom han, står det i Bibelen.

Tenk om du som leser dette, og som vet med deg selv at du ikke er ombord i ”julebåten”, kunne ta det siste avgjørende skrittet ombord nå, i dag. Da ville det blitt gledesjul, både hos deg og i himmelen.

Kunn et skritt, kunn et skritt, du som tvilende står og som vet at det ikke bær hjem!
Det vil åpne deg vei, det vil vinne deg år.
Fylt av fred får det føre deg frem.
Kun et skritt over grensen fra verden til Gud.
Har du mot, har du mot til å ta det helt ut?
Et skritt i fra verden til Gud.

Skrevet julen 1995

Else Lien Krogedal

Fortelling

av Johan Lie
Lunde Forlag
"Når lysene tennes" 2008

Gutten som berre ville syngja i mørkret

Ein av elevane mine hadde vore uheldig i to-tre års alderen. Han hadde lekt med fyrstikker og sett fyr på huset, og for det hadde han blitt mobba og plaga i alle år.

Kor han for og gjekk vart han plaga, han fekk ikkje fred nokon plass. Då han kom til meg som elev, var det uråd å få kontakt med han. Han stod med ryggen mot veggen og såg ned.

Eg hadde lært om korleis ein skulle gjera for å avbetinga både skrekk og gru, og det var lett å læra, men du verden kor vanskeleg det var å gjera det. Eg prøvde på alle mulige måtar å få kontakt med han, men han stod berre der og såg ned. Så ein dag fortalde eg at me hadde sauer heime, og eg likte så godt å stelle dei. Eg fortalde om våren då lamma kom, då dei samla seg i flokkar i kveldinga og kappsprang rundt røysar og store steinar. Då såg eg kven som kunne hoppa høgst med stive bein. Det er så utruleg moro å sjå på. Kjekt var det og å få vera med til Hylen og Våge i Suldal vår og haust med sauene.

Medan eg fortalde dette, såg han på meg.

Så kom han stille bort til meg etter 14 dagar ved veggen og sa: "Me har og sauer, og det er eg som steller dei. Eg gir dei mat inne og er med dei ute på beite." Der i lag med sauene fekk han fred.

"Så får eg vera med ein stor lastebil til fjells med dei om våren og henta dei heim att om hausten."'

Nå var eg ikkje farleg lenger.

Du kan tru det var kjekt for meg å få kontakt med han. Han tok til å arbeida litt, og det gjekk betre etter kvart. Me vart gode vener. På møter og tilstellingar kom han alltid og ville sitja i lag med meg.

Då me skulle slutta av til jul, rydda me i benkeromet og lagde til eit langbord. Me ville ha ei lita kosestund før juleferien.

Då er det ein av die andre elevane som spør han om han vil syngja ein song til oss. For guten hadde ei veldig fin sangstemme. "Å ja" sa eg – litt tankelaus.

Eg gjekk bort til han og spurde om han ville syngje ein song til oss. Då var det som det sokk i han, og hovudet bøygdes djupt ned. Stakkars gut, tenkte eg, nå øydela eg noko stort.

Så seier eg: Du er så flink til å syngja.

Så ser han opp på meg med bøn i blikket. Så kjem det:- Ja, dersom de vil sløkkja lyset. Då blir alle lys sløkt, og det er stummande mørkt.

Så kjem han tuslande fram, og romet fyllest av den vedunderlegaste sølvgutt-stemme. Og teksten er *Navnet Jesus*. Han syng alle tre versa til ende:

Navnet Jesus blekner aldri,
Tæres ei av tidens tann.
Navnet Jesus det er evig,
Ingen det utslette kan.
Det har bud til unge, gamle,
Skyter stadig friske skudd.
Det har evnen til å samle
Alle sjeler inn til Gud.
Kor:
Navnet Jesus må jeg elske,
Det har satt min sjel i brann.
Ved det navnet fant jeg frelse,
Intet annet frelse kan.

Jesu navn! Hvor skjønt det klinger,
La det runge over jord!
Intet annet verden bringer
Håp og trøst som dette ord.
For det navn må hatet vike,
For det navn må ondskap fly.
Ved det navn skal rettferds rike
Skyte friske skudd på ny.
Kor:
Midt i nattens mørke blinker
Som et fyrlys Jesu navn
Og hver hjelpløs seiler vinker
Inn til frelsens trygge havn.
Og når solen mer ei skinner,
Jesunavnet lyser enn.
Da den frelste skare synger
Høyt dets pris i himmelen.
Kor:

David Welander

Den kvelden malte denne guten *Navnet Jesus* med dei vedunderlegaste fargar på den mørkaste bakgrunn. Sjela var satt i brann, og han hadde funne inn til frelsens trygge hamn.

Eg gløymer det aldri

Alkoholfrie alternativer

Det finnes mange gode alkoholfrie alternativer i tillegg til alkoholfri vin/øl og og eplemost. Så finn dine favoritter for deg og barnet ditt!

Husk at de fleste drinkene også kan lages uten alkohol. Mange liker å bestille alkoholfrie dringer i baren – spør bartenderen om å lage noe til deg. Oppskrifter på alkoholfrie dringer og fruktdrikker finner du blant annet på nettet.
DHB

Kilde: Helsedirektoratet

Riisby

Åslaug Mjøs,
Styreleiar på Riisby

RIISBY BEHANDLINGSSENTER
Tove Kristin Jevne,
Nordsinni 356, 2870 DOKKA
tlf. 61 11 28 00
Giro: 2075.07.18389

Trivsel på Riisby

Trivsel er viktig for alle, og mange faktorar spelar inn. Ein ting som påverkar korleis vi trives, er korleis bygningar og uteareal er utforma, både der vi bur og der vi arbeider. Dei fleste gleder seg når dei ser fin utsikt, vakker arkitektur, og smakfull innredning. Og så må det vera lett å ta seg fram i huset og mellom bygningane.

På Riisby legg vi vinn på at bygningane skal vera tenlege for brukarane og personalet. Det er ei utfordring, for hovedbygningane er frå ei anna tid, både på Riisby Søndre og på Riisby Nordre. På Nordre er det lagt litt ekstra til rette for at også bevegelseshemma kan ta seg fram i anlegget. Rullestolramper kom på plass for fleire år sidan. Våren 2012 vart det ombygging på toalettet som ligg like ved daglegstovene og spisesal på Nordre. No er det blitt så stort at ein kan koma inn med rullator og andre hjelpemidlar. I nybygget er det heis. Overgangen til hovedbygget går framleis over "sukkenes bro", som er innebygd med glasvegger, og fører fram til behandlerkontor og arbeidsstove. Ingen trappetrinn her. Brua ligg no så høgt over innkjørselen at brannbilar og andre store bilar kan passera under. Det har alle fordeler!

Mange menneske lid av nedsett hørsel. Enkelte av pasientane -og andre -på Riisby kan ha slike problem. No er det tanken å få installert høgtalaranlegg i fellesareal, til beste for morgonmøte, undervisning og andre samlingar. Somme syns det er flaut å opplysa at hørselen er blitt dårleg. Men det er faktisk ganske vanleg, og eit høgtalaranlegg kan bli til nytte for mange. Det kan også bli til glede for borna som kjem og feirer Luciadagen på Riisby, sjøl om det ikkje kjem på plass til førstkomande Lucia- feiring. Kjem det gjester som vil framføra eit program, så vil dei setja pris på at vi har høgtalar. Og i det daglege blir det lettare å få med seg den informasjonen som var meint å nå ut til alle som bur og arbeider på Riisby. Eit slikt tiltak kan vera med og auka trivselen på Riisby.

Åslaug Mjøs

Riisby

Tove Kristin Jevne
Institusjonssjef

"Fylt av glede over livets under...."

Personalet og pasienter var så heldige å få oppleve at en ny verdensborger kom til verden i august 2012! Lille Georg bodde sammen med foreldrene sine på Riisby de første månedene i sitt liv. Det var en berikelse for oss alle å ha et lite barn "i huset". Den skjønne lille babyen fremkalte mye smil , glede og omsorg i oss alle. Da lille Georg skulle dra sammen med foreldrene, fikk han med seg to bøker som et lite minne om tiden på Riisby. Måtte all godhet, omsorg og kjærlighet følge han videre i livet!

En annen stor glede på Riisby var når vi fikk ny avtale med Helse Sør-Øst. Vi hadde ventet i spenning en stund, men den 14. mai fikk vi den gledelige meldingen at vi var tildelt 22 korttidsplasser og 26 langtidsplasser. Signering av kontrakten foregikk den 9.juli og vi kunne konstatere at et godt stykke arbeid var unnagjort. Avtalen er løpende, det vil si at den ikke er avgrenset for en bestemt tidsperiode. For oss gir dette større forutsigbarhet.

Den nye avtalen krever en del nye tiltak. Vi har ansatt seks nye sykepleiere, fem er allerede på plass. Alle går turnus med vakt både kveld, natt og helg. Nattvaktene må heretter være våkne og denne ordningen trådte i kraft fra september. Den nye avtalen krever større tilstedeværelse av pasientene på institusjonen, det vil si at treningsreiser må begrenses til fem overnattinger pr måned. Dette er vi godt i gang med.

Foran oss ligger mange spennende gjøremål. I slutten av november samles hele personalgruppa til internseminar med Rita Nilsen. Rita Nilsen er grunnleggeren av Retretten i Oslo. Den 12. desember skal vi avvikle vår tradisjonelle førjulsdag på Riisby.

Og snart er det jul ! Vi ser frem til en tradisjonsrik og verdig julefeiring i år også! Der pasientene og personalet kan ha det fint i sammen og samles om julens budskap!

Riktig god jul alle sammen!

Tove Kristin Jevne

I ÅR OG I DAG
Vi skal gjøre så meget i kommende år,
men hva har vi gjort i dag?
Vi skal gi en gave som riktig forslår,
men hva har vi gitt i dag?
Vi skal plante et håp der bekymringen gror,
så de gråtende ler, og de tvilende tror,
men hva har vi gjort i dag?

Vi skal høste det beste
ja, det er vårt håp,
Men hva har vi sådd i dag?
Vi skal bygge vårt hus
helt mot stjerne opp,
men hva har vi bygget i dag?

Det er skjønt å få flyve
dit drømmene bor,
Men hverdagens plikt, den er nå,
den er her.
Av vekt bare en ting –
et eneste er,
det er hva vi gjør
i dag.

Tur til Sandefjord 21. – 23. august 2012

«Husk å sende meg invitasjon hvis det blir Sandefjordtur neste år! Jeg SKAL være med!»

Dette fornøyelige sitatet fra en av turdeltakerne sier vel det meste. Årets tur er vel overstått og vi sitter igjen med mange gode minner og opplevelser.

Tusen takk til Sandefjord Hvite Bånd som i år igjen inviterte både tidligere og nåværende pasienter til noen dager på Kværnstua i Sandefjord. De 16 som tok turen fra Riisby ble møtt med en hjertelighet som varmer enda. Bortimot et dusin damer (og menn) sto på for at oppholdet skulle bli best mulig.

Deilig mat, fine samlinger og godt vær skapte god stemning i gruppa. Utflukten til Gjennestad gartnerskole var en stor opplevelse. Guide Dag Arneson gav oss et humoristisk innblikk i plantenes verden, i tillegg til opplesning av egne dikt.

Hyggekvelden med leker, utlodning, gode kaker, skjemt og alvor ble en fin avslutning på en vellykket dag. Håndarbeid, fisking, bading og små gåturer i nærområdet krydret dagene mellom programpostene. Kværnstuas beliggenhet på Vesterøya er som skapt for rekreasjon. Vi kommer gjerne igjen neste år!!

Tone Sandberg

Ragnar Engen, Riisbyprest

Andakt
En glede for hele folket

Nå når dette skrives er vi så vidt i gang med å forberede førjulstida på Riisby. Det er mye som skal foregå, men midt i aktivitetene ønsker vi å unngå den voldsomme kommersialiseringen. På den bakgrunn er langtidsplanlegging viktig.

Tidligere i høst var noen på turer for å hente røtter og kongler. Nå har disse blitt til juledekorasjoner og pynt. På arbeidsstuene finner vi folk som lager julekort eller engler eller annen pynt. På noen kvelder brer duften av småkaker seg rundt om i bygningene både på Nordre og Søndre. Kakene spises når barnehagene kommer på besøk på Luciadagen, eller på hyggekvelder i adventstida, eller i romjula.

Et ledd i det å forberede julehøytiden er å få besøk av Frelsesarmeen en søndag i adventstida både på Nordre og Søndre. De deler det glade budskap med oss gjennom sang og vitnesbyrd. En sanggruppe bestående av pasienter har i god tid øvd på julesanger. Kanskje de blir å høre på en kveldsgudstjeneste i en av de lokale kirker når høytiden nærmer seg. Tradisjonen tro møtes vi alle, både ansatte og pasienter, på en onsdag i midten av desember til deilig julelunsj og mange andre hyggelige aktiviteter på Riisby Nordre. Mye annet av det som foregår og planlegges kunne vært nevnt, men et av målene for oss med alle disse aktivitetene, er at vi ikke skal stresse opp, men stresse ned.

Vi tar også med i betraktningen at mange synes at jula er en vanskelig tid. Det er så mye i livet som en skulle ønske var annerledes. Men uansett prøver vi å skape en atmosfære som ivaretar den enkelte på best mulig måte.

Midt i alle aktiviteter lyser budskapet om Jesus, Guds Sønn, som kom inn i vår verden i Betlehem for litt over 2000 år siden. Gud ble menneske den julenatta. Rent umiddelbart er det overraskende at Gud, «den allmektige himmelens og jordens skaper», lot seg føde i en stall, at han ble flyktning i Egypt, at han fremsto som sønn av en snekker. Det var ikke noe glamorøst rundt Jesus verken da han ble født eller da han var voksen. Han var på mange måter som oss: sårbar, utsatt, avhengig slik som andre barn.

Jesus åpenbarer for oss en Gud som elsker oss med ubetinget kjærlighet. Han ble født i Betlehem. Nå ønsker han å være nær, så nær at han i en viss forstand fødes i våre hjerter. Åpner vi oss for hans nærvær, eier vi julens og frelsens glede!

Gledelig jul!

Hilsen Riisbyprest Ragnar

Guatemala prosjekt

Oversatt til norsk av Eva Djupvik.

Rapport

Dr. Asham skrev: ”Det har vært et privilegium og en sann glede å få være sammen med den fantastiske gruppen mennesker som dedikert og utholdende står på i arbeidet i et av de mest fattige og vanskeligstilte områdene i Guatemala, El-Mezquital.”
I 2012, har Det Hvite Bånd i Norge vært hovedsponsorer for prosjektet i Guatemala. Dette kan vi kun gjøre i ett år og Landsleder, Margaret Østenstad, har informert Verdensstyret om situasjonen og spurt etter hjelp til å få andre sponsorer til dette viktige prosjektet drevet av Det Hvite Bånd i Guatemala.

Sarah Ward, verdenspresident for Det Hvite Bånd, kontaktet dr. Maha Asham med tanke på å undersøke muligheter for å skrive søknader om stønadsordninger og bidrag til stiftelsen i Guatemala (Fundación Débora). Stiftelsen som har eksistert i 15 år, er rammet av nye budsjettkutt, noe som har negativ innvirkning på et ekspanderende program som har sørget for et enestående sett av tjenester for El-Mezquital samfunnet. Det er verdt å notere seg at andre

ikke-statlige hjelpeorganisasjoner (NGO) ikke har kontorer lokalisert i denne ”Rød Sone” i motsetning til Fundación Débora som holder til i EL-Mezquital.

Dr. Ashams overordnede mål var å møte dr. Dora de Barrientos og staben, samle informasjon som kunne dokumentere de reelle økonomiske behov og tilrettelegge for bidragsytelser. Det tre dagers besøket ble betydningsfullt. Mye skjedde på så mange fronter. Områder med store behov ble lokalisert, og allerede i løpet av disse dagene kunne en del av disse behovene videreformidles.

Planlegging av besøk.

Kommunikasjon og utveksling av relevant stoff om Guatemala og stiftelsen ble gjort i forkant av besøket.

Dr. Asham foretok litteratursøk både forut for og under sitt opphold i Guatemala med tanke på å samle tilgjengelig og nødvendig bakgrunnslitteratur for å kunne beskrive situasjonen og vurdere behovet for bidrag. Det er vesentlig å påpeke at det er knapphet på tilgjengelig dokumentasjon, spesielt i nye publikasjoner som beskriver helse, undervisning, fattigdom og sosiale utfordringer, i EL-Mezquital.

Takk til Det Hvite Bånd for støtten gjennom 2012. Uten dere hadde vi ikke overlevd. God Jul!

Dr. Asham skrev følgende:

”Viktige erfaringer.
Dette korte besøket gav mange inspirerende erfaringer. Vi besøkte skoleklasser i timene, fikk snakke med elevene og dele Kristi kraft med elever og lærere. Besøkte også hjem som var mottakere av ytelser, snakket med medlemmer av samfunnet, ledet intervjuer med klienter og samtale med stiftelsens lærere og trenere. Godt fellesskap og utveksling av erfaringer beriket vår tid sammen.

Dora leder sitt team og stiftelsen på en utmerket måte, med integritet, kompetanse og først av alt, med kjærlighet som dette samfunnet (forkastet og stigmatisert av mainstream) trenger aller mest. Det har vært et privilegium å få følge henne i arbeidet.

Vi var enige om at en formell, rask vurdering av El-Mezquital samfunnet og stiftelsens innflytelse her, ville gi et godt grunnlag når det gjelder å bygge opp en solid faglig dokumentasjon vedrørende behovet for stiftelsens arbeid. Hensikten var å dokumentere samfunnets behov og utfordringer og stiftelsens bidrag på følgende felt: Sosioøkonomi, helse, utvikling og undervisning.

Det er verdt å merke seg at når det gjelder El-Mezquital, er publisert litteratur heller tynn og utdatert. En grundig faglig dokumentasjon vil både nasjonalt og globalt, bedre synliggjøre stiftelsens posisjon vedrørende teoretisk undervisning og folkehelse. En snarlig gjennomgang og vurdering vil bidra til grundig forslagsskriving og til program som kontrollerer og evaluerer slik det kreves av støtteorganisasjonene.

I Fundación Débora så vi mennesker i en organisasjon som gjennom 15 år med stor utholdenhet, har lagt ned et betydelig arbeid i møte med samfunnets og miljøets enorme utfordringer og farer. De står på og har et vesentlig behov for bidrag og støtte til det viktige arbeidet.

Tiden vi hadde sammen understreket hvordan styrke genereres når vi forener vår dyktighet og våre ressurser for å bringe videre Guds rike og overvinne satans angrep gjennom fattigdom, uvitenhet og sykdom. Følgende aktiviteter ble gjennomført i løpet av besøket:

Onsdag 2. mai.

Ankomst og lunsj.
Kjørte til stiftelsens kontor lokalisert i El-Mezquital i utkanten av Guatemala City.

Dora presenterte oss for staben og viste rundt på området, noe som inkluderte stedene for de ulike virksomheter drevet av stiftelsen

Vi tok en tur i et sikret kjøretøy (av sikkerhetsgrunner) for å komme til et høyrisiko-område i nabolaget som blir betjent av stiftelsen. Vår tur inn i ”Rød Sone” inkluderte følgende:

Bucaro: For studentene som oppholder seg der, betyr det en daglig risiko å komme til stiftelsen. Det er verdt å merke seg at forrige uke ble bror til tannlegeassistenten drept her i Bucaro.

Esperanza. Noen av våre elever bor her.

FUNDESCO, en organisasjon som holdt til her, ble nylig nedlagt etter at en kvinne ble funnet myrdet i dette området.

Villa Lobos 1. Bygningene er ustabile og vi observerte skur som stod i fare for å falle sammen under neste regnskyll.

Besøkte omsorgssenteret. Besøkte hjem og snakket med familier og akademistudenter som fortalte om arbeidet, beretninger som gjorde sterkt inntrykk.

Utarbeidet en liste over aktiviteter og informasjon som er nødvendig.

Torsdag 3. mai:

Besøkte og snakket med middel- og høyskole elever og deres lærere både i klassesammenheng og enkeltvis. Observerte fagskoleklasser hvor det ble undervist i bl.a. skjønnhetspleie og håndverk.

Introduserte for Dora og staben hvordan data kan brukes i forhold til gruppediskusjoner og halvstrukturerte intervjuer.

Fortsatte litteratur søket (som var startet opp forut for turen) og sørget for at Stiftelsen fikk kopier av oppnådde resultater.

Skrev oppfølgende og utfyllende orientering til organisasjoner som Dora hadde kontaktet angående finansiell støtte. Vi takker Gud for at Dora fikk respons på vårt seneste oppfølgingsbrev i form av løfte om møbler til omsorgssenteret.

Samlet og startet ny gjennomgang av Stiftelsens dokumenter og data.

Foretok hjemmebesøk og intervjuet nåværende og tidligere elever og bidragsmottakere.

Fredag 4. mai

Foretok revisjon av dokumenter inkludert nettsider.

Utviklet intervjuspørsmål ad utfordringer som møter den som har avsluttet sine eksamener og er klar for å søke arbeid.

Ledet seks halvstrukturerte intervjuer og en gruppediskusjon for å peke på noen av de utfordringer en står overfor som arbeidssøkende, og gi trening i å møte dem.

Lørdag 5. mai

Gjennomgått og redigert materiell hos Stiftelsen.

Resultat

- En kort innøving av halvstrukturerte intervjuer ble fullført.
- Utkast til halvstrukturerte intervjuspørsmål som ble oversatt til spansk.
- Ledet halvstrukturerte intervjuer angående sysselsettingsutfordringer for seks elever.
- Ledet en diskusjonsgruppe med elever vedrørende undervisning som var gitt og utfordringer i forhold til arbeidslivet.
- Har gjennomgått og redigert stiftelsens klientoversikt.
- Laget utkast til gjennomgang og redigering av dokumenter (også i forhold til innhold på nettsidene)
- Tok fotos for å dokumentere miljøutfordringene i El-Mezquital; falleferdige hus, hjem uten grunnmur, hjem bygget av blikk på steder utsatt for ødeleggelse i regntiden,
- Det er en stor glede for oss å få dele fruktene av samarbeid og faglig støtte. Som respons på henvendelse vi sendte til en støtteorganisasjon, fikk Dora til svar at de ville sørge for møbler til omsorgssenteret.

Prosjekter under utvikling

Gjennomgå Stiftelsens årsberetning og evalueringsrapport fra bidragsytere for å vurdere holdbarheten i deres respektive evalueringer og konsekvente bidragskutt.

Sluttbehandle en liste over bidragsytere og støtteorganisasjoner man kan kontakte for støtte og bidrag.

Identifisere og lokalisere organisasjoner og stiftelser man kan kontakte og kanskje besøke (hvis besøk er ønsket fra disse lokale stiftelser) i Maryland og Washington DC området.

Oppdatere og redigere innholdet på stiftelsens nettside med tanke på å reflektere de nyeste data.

Utvikle en power point presentasjon om stiftelsen til presentasjon i kirker, mindre grupper og for venner, og gjøre dette tilgjengelig for bruk i Fundación Débora.

Anbefalinger:

Vårt besøk bekrefter nødvendigheten av å ha en formell løpende vurdering av følgende målområder:

Beskrive situasjonen angående fattigdom, undervisning, offentlig helsevesen, rusavhengighet, stoffbruk, seksuell og reproduktiv risikoatferd, sosioøkonomiske utfordringer i El-Mezquital, spesielt ettersom det er relatert til unge mennesker (YP) og kvinner.

Dokumentere Fundación Déboras betydelige innvirkning på miljøet ved at de gjennom 15 år har gitt seg i kast med identifiserbare, viktige utfordringer.

Gi løpende kartlegging av nasjonal innsats knyttet til undervisning, offentlig helsetjeneste og risikoatferd.

Identifisere viktige private organisasjoner og regjeringsaktører som er involvert i arbeidet.

Konsolidere eksisterende informasjon om YP (ungdom) for å lage programmer som inkluderer epidemiologiske data, stor risikoatferd, sosioøkonomiske, politiske, kulturelle, juridiske, og helse-faktorer som bidrar til El-Mezquital folkets sårbarhet

Beskrive omfanget av Fundación Déboras bidrag med hensyn på å nå Tusenårs utviklingsmålene for Guatemala.

Identifisere kapasitetssvakheter som kan hindre tidlig gjennomføring av hensiktsmessige strategier.

Utvikle et dokument som beskriver den aktuelle virkelighet i El-Mezquital, Fundación Déboras historie, program, planer og gjennomføring. Dokumentet må spres offentlig og via internett.

Identifisere prioriterte støtteordninger og kilder til bidrag for Fundación Débora.

Lage et felles dokument med forslag til prosjekter som kan brukes i forhold til ulike bidragsytere.

Stiftelsens stab må dokumentere utpressing og mord som erfares av familiemedlemmer og stiftelsens klienter. Disse tragediene og truslene mot sikkerheten rekker sjelden ut til offentligheten."

Bergny Beretter

Bergny Birkenes

"Avholdsbyen Stavanger"

Ja, jeg har faktisk en bok med den tittelen. Asbjørn Kloster 1823-1876 var nok mye av årsaken til at byen fikk det navnet. Han var grunnleggeren av den norske totalavholdsbevegelsen. Hver 21. desember blir det fremdeles lagt krans ved bysten hans.

Men hva er egentlig grunnen til at jeg skriver om dette i et Hvite Bånds blad anno 2012? Jo, jeg undres på hvor denne byen ble av? Forrige nummer nevnte jeg at bystyret med en stemme overvekt, vedtok å forlenge skjenketidene. Nå har de greid det igjen på tross av advarsler fra politiet og innlegg i avisen. Fyllearresten er til tider sprengt.

Nylig innvidde Stavanger Oilers en kjempe flott ishockeyhall. Der ble det søkt om løyve for øl, vin og sprit – og bystyret sa "Ja!" Krf representanten som er varaordfører tok ikke ordet i debatten, kunne vi lese i avisen.

Det jeg lurer på? Stanger vi hodet mot veggen – vi som ennå vil være avholdene, og arbeide for denne saken? Skal vi se "jobben" som tapt, eller fortsatt kjempe og ennå prøve å få med nye medlemmer til DHB for eksempel.

Under en samtale med en av kontorlederene vår nylig, sa hun at i det siste hadde vi fått flere nye medlemmer. Noe som har vært fremme i pressen i det siste, er alkohol under svangerskapet – helst avstå før starten ble det sagt.

Jeg har nevnt tidligere at vi hadde jo i flere år gitt ut heftet "Hva skader fosteret?"

Skulle vi kanskje puste liv i denne debatten? For en tid siden sendte jeg noe materiell til noen jordmødre på Jæren som var opptatt av dette temaet.

Ble dette et negativt innlegg eller er du med på å ikke gi opp?

En av de gamle avholdssangene lyder slik i siste vers: "Vi er mange, vi blir sterke, vent, vi skal nok nå målet nå!"

Men et middel til å nå dette målet, er bønn og atter bønn. Ikke bare for denne saken, men for vårt kjære fedreland. Har vi mistet noe av gangsynet – det viktigste – evangeliet om Jesus? I Matteus 7,7 står det: be, så skal du få – let, så skal du finne.

Vi har jo vår bønnetid kl. 12, la oss møtes der! Og når vi banker på, vil Han selv lukke opp.

Bergny Birkene

Snakk med en prest

gratis

om hva du vil

Jeg har taushetsplikt

Vi kan for eksempel snakke om
- faglige spørsmål om kristendommen
- vonde ting som du kjenner du trenger å få snakket om
- vanskelige valg du ønsker å tenke høyt rundt
- spørsmål og undringer om tro og tvil

Hei! :-)

Jeg heter Jan Christian og jobber som kirka sin gateprest for ungdom i Oslo.

Hva gjør en gateprest?

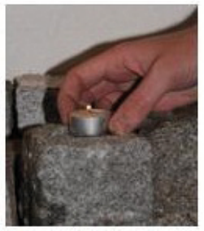

Vi opplever alle at livet går opp og ned. Noen ganger har vi det vanskelig i forhold til skole, foreldre eller venner. Vi kan streve med vonde minner eller uro for framtida.
Jeg vil gjerne gi deg mulighet for å snakke om dette og bli tatt på alvor, uansett hva du vil fortelle. Mitt inntrykk er at muligheten til å bli lyttet til i seg selv kan være en trøst og gi nytt mot.

Derfor er jobben min å lytte til deg og andre ungdommer. Det gjør jeg på Facebook(Gateprest Jan Christian), på drop-in i sentrum, på msn hver mandag kveld (gatepresten@live.no) og på telefonnr 413 30 213.

Når du tar kontakt, garanterer jeg deg:

Forutsigbarhet | Det er opp til deg hva du vil snakke om, og jeg snakker bare om tro hvis du ønsker det.

Myndighet | Du kjenner best ditt eget liv. Jeg hverken kan eller vil bestemme hva du skal tro eller gjøre. Men vi kan gjerne tenke høyt sammen.

Taushet | Det du sier til meg kommer ikke videre med mindre det er fare for liv og helse.

Prioritet | Når du tar kontakt og ønsker å snakke, har jeg tid til deg.

Ekthet | Jeg kan bare være meg selv, og det kan du også få være.

Hører gjerne fra deg! :-) Hilsen Jan Christian

Kilde: www.gatepresten.no

Spille-avhengighet

Rollespill: «World of Warcraft» er ett av dataspillene som spesielt mange gutter blir hektet av å spille.

ILLUSTRASJONSBILDE

Mange gutter

I 2010 gjorde Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring en undersøkelse for å avdekke omfanget av dataspillbruk blant norske ungdommer. Der kom det frem at 3450 ungdommer, eller cirka én prosent av alle mellom 12 og 17 år, har et problematisk forhold til dataspill. Drøyt fem prosent av ungdommene spiller dataspill fire timer eller mer daglig eller nesten daglig. Dette er nesten utelukkende gutter, og de favoriserer nettspill som «World of Warcraft» og skytespill.

Faresignaler

11 millioner spiller «World of Warcraft» på verdensbasis. Flesteparten av disse bruker spillet som en trivelig og sunn fritidsaktivitet. Men se etter disse faresignalene:

- Ungdommen mister kontrollen, tidsbegrep og klarer ikke å slutte.
- Han får abstinenser, blir sint, rastløs og frustrert når han ikke spiller.
- Han klarer ikke å overholde regler om å slå av spillet til gitte tidspunkt, og klarer ikke å rive seg løs for eksempelvis å spise middag med familien.
- Han isolerer seg og slutter med alle andre aktiviteter, og han omgås ikke lenger venner utenfor nettverdenen.
- Fornekter at det er et problem.

(Kilde: Norsk helseinformatikk)

Vi i Det Hvite Bånd vil hjelpe deg til å forstå at alkohol og stoff, sigaretter og tobakk er skadelig for kroppen din. Vi vil hjelpe deg til å være sterk og si NEI når noen prøver å få deg til å gjøre noe galt. Vi vil hjelpe deg til å stå imot press fra andre. STÅ FAST – VELG DET RETTE. HUSK IKKE MOBB

Barne- og ungdomssider

Jul er Jesus

"Hvorfor kom du Herre Jesus, hvorfor kom du hit til jord? Det var difor du kom Herre Jesus, for å gjeva ein dag til vår jord! - Me trenger ein frelsar frå dom og frå død, frå syndi og mørket si makt!" *skriver Trygve Bjerkreim i kantaten "Den store Kongen"*

Fargelegg

Mange finner fram julekrybben til 1. søndag i advent og setter opp først stallen, så en og en figur for hver dag fram til julaften. da blir Jesusbarnet lagt på plass i stallen. Det er en fin tradisjon. Andre gjør det litt annerledes og tar fram hele julekrybba og alle figurene først på julekvelden.

En julekrybbe hjelper oss å huske at JUL ER JESUS, han er bursdagsbarnet og hovedpersonen.

Julesang

1. En krybbe var vuggen som ventet ham her, det lille barn Jesus, vår frelser så kjær. Men stjernene lyste helt inn der han lå, det lille barn Jesus på leiet av strå.
2. Så enkelt og stille kom Gud til vår jord. Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror. Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik, men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.
3. Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg. Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei. Så alle kan samles i himlen hos deg.

Selmas sider:

Juletreets historie

"Du grønne glitrende tre god dag! Velkommen du som vi ser så gjerne."

I året 1510 i byen Riga hadde kjøpmennene i byen til nå funne store og fine trær i skogen som de tok inn og satte inne i kjøpmennenes laug sin storstue. Historien forteller at et år hadde de funne et så stort tre at de ikke fikk det inn i huset. De lot treet stå ute mens de lurte på hva de skulle gjøre med det. Imens hadde barna i byen begynt å pynte treet. De fant papir, fine fargerike tråder og andre ting de fant i farten. Så da kjøpmennene kom ut og så det flotte treet, plasserte de det midt på torget til stor glede for alle i byen. Senere ble det fast tradisjon med stort, pyntet juletre, der både barna og de voksne gikk rundt og sang og dansa.

Denne skikken kom snart til mange andre byer i Europa, men først i 1850 og -60 årene kom det til Norge, da først i byene. Treet ble pynta med papir girlander, korger med nøtter og rosiner, levende lys, epler, blomster eller perler.

Nå har vi juletre i de fleste hjem, det er juletrefester på skolen, i kirkene og på bedehusene.

Juletreet hører med i julefeiringen! Det grønne treet symboliserer evig liv!

Fargelegg

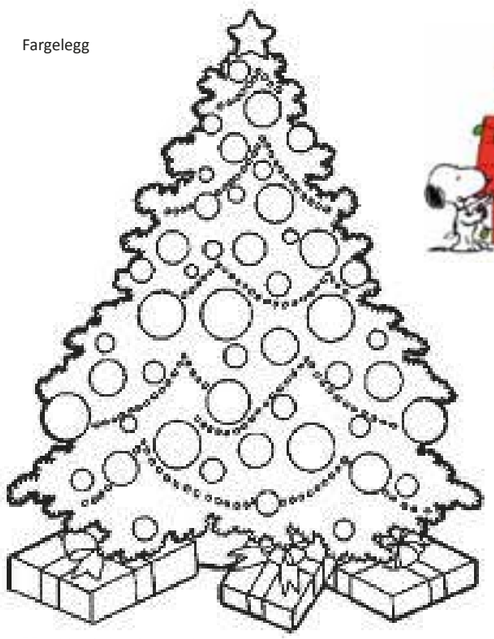

Fin veien til gavene.

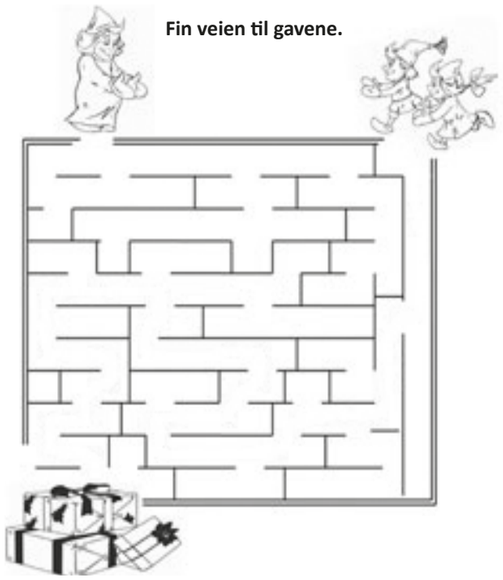

Selmas adventskalender

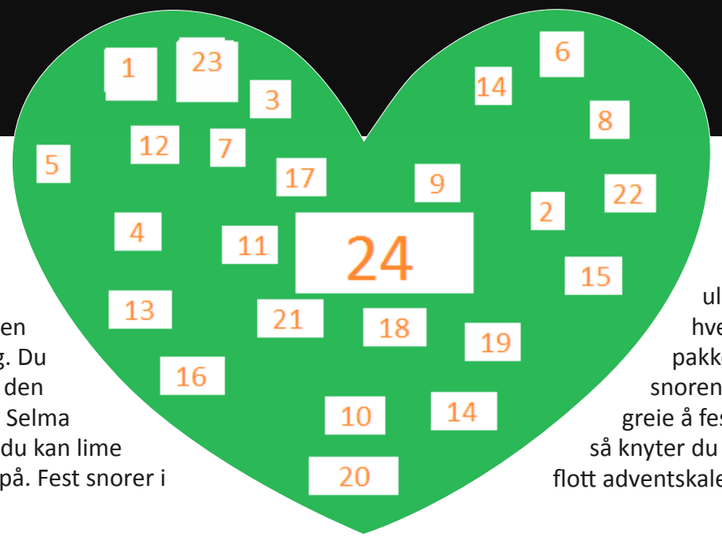

Ta en stiv papp-plate og skjær den ut i hjertefasong. Du kan male plata i den fargen du vil ha, Selma har grønn, eller du kan lime papir eller stoff på. Fest snorer i ulike lengder fra hvert tall og heng pakker i enden på snorene. Små ringer er greie å feste ved tallene, så knyter du tauene i de. En flott adventskalender.

Selmas gåter:

Hvordan leser bøndene bøker?

Hvis det grønne hus står til høyre og det blå til venstre, hvor står det hvite hus?

Hva sa 0-tallet til 8-tallet da de møttes?

Vet du hvorfor tannleger lager broer?

SVAR:
De pløyer igjennom dem
I USA
Så stramt belte du har
For at tannverken skal gå over

Selmas Vitser:

Knut, du gir dine foreldre søvnløse netter!
Knut- Jeg som nesten aldri er hjemme!

Lise- Bestemor, jeg fant en hestesko i veien, hva betyr det?
Bestemor- at en hest går rundt på sokkelesten!

Pappa- Stine kan du si navnet på et dyr!
Stine- Kaffe!
Pappa- Kaffe er ikke et dyr!
Stine- Jo, mamma sier at kaffe er blitt dyr!

Mor – Hvem gav deg det blå øyet?
Per – Ingen gav meg det, jeg måtte slåss for det.

Juleoppskrifter

Gode Drikker i jula

Varm, krydret solbærsaft

1 dl solbærsaft
3 dl vann
5 stk nellikspiker

Varm alt opp i ei gryte, ha i glass og pynt med appelsinskive.

Varm sjokolade med kremtopp eller marshmallows

5 dl melk
150 gr kokesjokolade
1 ss sukker

Varm opp melk, sjokolade og sukker til kokepunktet.
Ha i et krus og pynt med en kremtopp, eller putt oppi mashmellows

FruktDrikk

2 dl juice, ta den du liker best, appelsin, eple, eller pasjonsfrukt.
5 dl Farris, bland sammen

Ha i høye glass og pynt med 1 sitronskive.

Frukt smoothies

Blåbær og bringebær

2 dl friske eller frosne blåbær
2 dl friske eller frosne bringebær
2 dl yoghurt naturell
2 dl melk

Ha alt i en blender og kjør til det er en jevn smoothie.

Gul smoothie

1 stk banan
1 stk appelsin
1 stk mango
2 dl yoghurt naturell
2 dl appelsinjuice
Noen isbiter

Skrell frukten og del den i biter. Kjør alt i en blender el hurtigmikser.

Finn 5 feil

GRATISMEDLEMMER

Med stor glede ønsker vi velkommen til nye barnemedlemmer i DHB, samtidig vil vi oppmuntre foreldre og besteforeldre til å melde inn sine barn og barnebarn i DHB. Barn og unge er gratismedlemmer til de er 18 år.

Liste over nye barnemedlemmer:
Helene Trobe
Jens Trobe
Adele Laukhammer Trobe
Nataniel Unsgaard Aakerøe
Ann Cathrin Unsgaard
Håkon Unsgaard Aakerø

RUSFRIE BARN

www.drug-freekids.com

Avdeling under Det Hvite Bånd i Norge, og
World`s Woman`s Christian Temperance Union

Husk at Gud elsker deg, alltid. *Johs.3,16.*

Mange er brukere av drug-free kids. www.drug-freekids.com

Jeg lover, med Guds hjelp, ikke å bruke alkohol, tobakk, eller annen skadelig rusgift.

Signatur:…… Dato:……/……/……

Underskrift av foreldre/foresatte……

Send til: Landskontoret, Torggt. 1, 0181 Oslo.

Soul Children
– Den nye korformen i Norge

Den 14. mars 2001 ble det første Soul Children koret i Norge startet av Ragnhild Hiis Ånestad. I elleve år har jenter og gutter i alderen 10-16 stått på hundrevis av forskjellige scener og sunget og danset. Over hele landet har det blitt dannet flere og flere lokale Soul Children-kor. Jeg har prøvd å finne ut hva som gjør Soul Children-kor så spennende og annerledes fra andre kor.

De såkalte Soul Children-korene skiller seg fra andre kor på veldig mange måter. For det første har Soul Children bevegelsen en kristen profil, men det mest iøynefallende er måten de opptrer på. På konserter er det sjelden at kormedlemmene står stille, de beveger seg til musikken, og de har gjerne en gruppe dansere foran koret. Energien i opptredener er alltid på topp, akkurat som på øvingene. Sangene i koret er tydelig tilpasset til alders-gruppen, ungdommene synger det meste fra R&B og pop til hip hop, soul og rock.

En annen ting som særpreger et Soul Children-kor, er at de er drevet på en profesjonell måte. På øvelser får medlemmene individuell opplæring i sang og dans, i tillegg til vanlig fellesøving. For å være med i koret må man på audition, det vil si at ungdommene er talentfulle, og de blir stadig flinkere ettersom nivået på sang og dans er høyt. Lederne er utdannet innen sang og musikk, og nye, erfarne dirigenter rekrutters jevnlig siden de begynner tidlig med lederutvikling. Når medlemmene blir over 16, får de tilbud om lederopplæring.

Utvikling

Norges første Soul Children kor ble navngitt Oslo Soul Children. Allerede samme vår som de startet, klarte det ferske Soul Children-koret å spille inn en hel plate, og hadde debutkonsert i juni. Enorme reaksjoner fra publikum førte til forespørsler om konserter og opptredener i hele Norge. På de elleve årene koret har eksistert, har de gitt ut sju CD'er, fire Dvd-er og fem singler. Det er kanskje ikke så rart at de har hatt så stor påvirkning på unge kor i resten av landet og i utlandet.

Den raske utviklingen til Oslo-koret inspirerte en stor del av Norges sang- og danseglade ungdommer. Det ble dannet kor mange steder, og i dag er det til sammen over 90 lokale Soul Children kor bare i Norge. Korene drar på turneer i hele landet, og gjerne i utlandet også. Det er startet kor i USA, Tyskland, Indonesia og Slovenia, som en direkte konsekvens av besøk fra Soul Children kor i Norge.

Soul Children har et stort fokus på å ha et godt miljø og hevder at de er som en stor familie. Samhold og trivsel blir tatt på alvor, ved leirer og team-buildingskurs.

Soul Children er en voksende bevegelse, og er et positivt fritids-alternativ for ungdom. Det er åpenbart en kor-form som engasjerer og motiverer ungdom i dagens Norge. Og det er oppsiktsvekkende at en korbevegelse i lille Norge skulle påvirke store deler av verden.

God Jul hilsen Selma

Andakt fra en ungdom

Hvem er Jesus?

Hvem er han for ufrelste?

Kjedelig, merkelig mann som bor i himmelen og kanskje har stått opp fra de døde? Hvorfor er det sånn at de syntest at han er merkelig og kjedelig?

Jeg snakker jo endel med ufrelste mennesker, på jobben min så er det kanskje 2 stk av 45 ansatte som er kristne, eller som sier det iallefall. Det som de fleste sier når jeg spør om hva de syntest om Jesus er to ting, enten har de ikke hørt noe særlig om han, eller så er han kjedelig. Hvis de ikke har hørt om Jesus så er jo det vår feil er det ikke? At vi ikke har fortalt om han? Jo, Hvis de sier Jesus er kjedelig, så vet de jo ikke hva de snakker om? Da er det også vår feil?

Men hvorfor? Hvorfor har ikke kristne dette synet på Gud? Jo, fordi vi som kristne har gitt dem dette synet på Jesus gjennom hvem vi er, så når vi ikke våger å verken snakke om Jesus eller kanskje ikke engang si at vi er kristne, så forteller dette dem at Jesus kanskje ikke er så veldig kul allikevell. Og hva kan vi gjøre for å endre på dette? Jo, vi må jo bare bli fyllt av Jesus, la han styre livene våre. Hvis han får en plass i hjertet ditt så er jo alt bra, hvis vi klarer å lese i bibelen, be, kanskje til og med ta Jesus med oss i hverdagen vår så kan det faktisk skje ganske bra ting rundt oss. Hvis vi kan vise folk den virkelige Jesus, da skjer store ting med dem vi møter!

Hvem er han for frelste?

Hvem er Jesus for oss som faktisk kaller oss frelste, vi kaller oss kristne og vi tror på Jesus. Hvem er han for oss? For mange så er Jesus veldig bra, iallefall på møter og sånn. Da er han grei og ha med, men sånn ellers så er han ikke så veldig grei, men den ene dagen i uken så er han grei, for da blir de jo ikke så mye, bare litt. Sånn er det mange kristne som tenker. At Jesus han er den vi bruker tid på når det er ungdommsmøter, søndagsmøte, eller klubb. Fortener ikke Jesus mer enn det? Vi vet jo det at i uken er det 7 dager. 1 dag, eller en kveld er det vi gir til Jesus, Vi må som kristne faktisk talt bli flinkere til å studere Jesus, lære om han. vi må klare å sette av mer tid til han, sette av tid til å bli kjent med Jesus, den virkelige Jesus.

Mange kristne som jeg kjenner bruker aldri Jesus til noen ting, han bare er der. Hvis du noen gang har sett en håndballkamp eller fotballkamp, så ser du ofte at noen av spillerne har en sånn støttebandasje på seg, på kneet eller albuen. Dette har de fordi at de har pådratt seg en midlertidig skade. For noen kristne så er Jesus som den støttebandasjen, du vet at du har den, men du bruker den bare når du absolutt må, når det gjør så vondt i livet at du er nødt til å ha Jesus, da er han god nok. Men, hvis vi som kristne hadde drevet forebyggende med livet vårt, da kunne vi styrt klar mye vondt, hvis vi tar

Jesus med oss hele tiden, da blir det lettere å møte de tingene som kommer. For de kommer, det vil alltid komme ting som er vanskelig, men Jesus er alltid med oss!

Så, hvem er Jesus egentlig?

Jesus er alt, han er livet vårt, han er den som passer på, han er ikke en kjedelig Gud som bare skal bestemme og herske over oss. Mange, spesielt unge, har det bilde av Jesus, og det er feil. Jesus er en kul type! Han er ren kjærlighet! Ren godhet! Ren nåde! Han er fantastisk! Jeg vil bare avslutte med et bibelvers:

Romerne 8, vers 1;
Så er det da ingen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus.

Ingen kan få lov til å fordømme deg, ta opp ditt kors! Og vis den egentlige Jesus!

God Jul
Hilsen Daniel Sjøen

Fargelegg

Jesus sier: «Jeg er verdens lys». Johannes 8,12a
Jesus seier: «Eg er ljoset for verda.» Johannes 8,12a
19: Matt 2,1–12

Åslaug Mjøs,
Avdelingsleder

Med Guds hjelp – nei til rusgifter!

Frivillige organisasjonar er opptekne av å tilføra samfunnet verdiar som kan letta livet for menneske. Det kan jo vera så mange ting, både gode og mindre gode ting. Det Hvite Bånd vil tilføra samfunnet dei verdiane som vi finn i Bibelen. Vi som har levd nokre år, har lært Jesus Kristus å kjenna, og vi veit at alt er skapt av Gud. Ei lita jente på søndagsskulen sa det så trygt: "Jesus, ja! Æ kjenne jo han Jesus!" Men ikkje alle born er så heldige. Jesus seier: Lat dei små borna koma til meg, hindra dei ikkje, for Guds rike høyrer slike til (Mark.10.14). Dette må alle born få greie på!

Korleis skal det skje? – Foreldre og andre i familien er dei næraste til å formidla Bibelens ord til borna frå dei er små. Bruk anledningane! Det går ikkje utan at du er aktiv for å få det til. Vi opplever vel alle at det stundom er ting i dagleglivet der spørsmålet dukkar opp: Kva ville Jesus ha gjort her og no? Vi kan snakka om Jesus i lag, og Han kan visa veg. - Så er det fint å øva inn regelmessig bibel-lesing saman med borna. Søndagsskule eller annan kristen klubb kan vera til hjelp. Naboklubb er ikkje så vanskeleg å få til - .

Det er ei hovedsak for Det Hvite Bånd at ingen skal bli skada av rusgifter. Difor snakkar og skriv vi mykje om det. Vi trur at dette er i tråd med Guds vilje for hans skaparverk. Gud vil ikkje at vi skal øydeleggja oss sjøl med alkohol, narkotika og andre giftstoff. Men mange lokkar og lyg. Då er det godt å kjenna Jesus. Han kan hjelpa når vi bed til han. Mange har jo erfart at livet er betre utan kjemisk rus. Jesus kan hjelpa oss til å gjera gode valg, som vi står fast på, fordi om andre seier noko heilt anna. Når vi er Guds barn, så er vi aldri åleine i kampen for det gode som vi eigenleg vil. Difor seier vi i Det Hvite Bånd: "Med Guds Hjelp". Med Guds hjelp kan vi bli ganske sta i vårt nei til rusgifter! - både du og eg.

Åslaug Mjøs.

Det Hvite Bånd – en rusfri verden

«for Gud, heim og alle folk»

Avholdsløftet:
Med Guds hjelp lover jeg: Ikke selv å bruke, gi, kjøpe eller selge til andre alkohol eller annen slag rusgift, bære Det Hvite Bånds merke, prøve å få andre med i avholdsarbeidet.

Medlemskapet

Navn: .....

Adresse: .....

Fødselsdato:.....

Medlemsverver

Navn: .....

Adresse: .....

Send til Landskontoret, Torggt. 1 0181 Oslo

Anne Grete Olsen
Avdelingsleder.

Evangelisering

En julehilsen til alle!

Engelen sa til gjeterne på markene: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Luk. 2 10-11

Det gjelder for oss i dag. Han er vår Frelser. Så er det et fint dikt av Haldis Reigstad som jeg vil dele med dere og en Juleandakt skrevet av Kapellan Torgeir S. Vea i Vår Frelsers Kirke i Haugesund som deltok på Konfirmantseminar.

God Jul!

Hilsen Anne Grete

Julegjesten

Du vesle barn frå Betlehem, du er så snill og god,
no må du koma inn til oss med julefred og ro.
Det er jo dagen din i dag, og me skal halda fest
men du må ikkje gløyma det at du er berre gjest.

Me har diverre ikkje plass, du kan kje bu her støtt,
men me vil alltid hugsa på den dagen du vart født.
Så kom igjen til neste år, då ventar me deg, du,
hjå Olsen, han i nummer ti, der får du sikkert bu.

Men julefest det vil me ha, og du skal vera med,
så kjem du julekvelden då, sånn cirka klokka tre.
Og du kan vera sikker på at du får koma inn,
for me er alltid heime me, på fødselsdagen din.

Der er så mange menneske som tenkjer nettopp slik,
og berre du kan svara på om du er desse lik.
Er jula di ein vinterfest med glitter og med stas,
og Jesus kun ein julegjest, som kjem på visitas?

- av Haldis Reigstad
«Under ein åpen himmel»

Husk 12 bønnen!

Det er alltid noen som ber rundt hele verden

Juleandakt

Det evige lys

Torgeir S. Vea
Kapellan i Vår Frelsers Menighet

På julaften leser vi ofte juleevangeliet, slik det er gjengitt i Lukas evangelium. I Matteus har vi en litt fyldigere versjon, hvor vi også hører om de tre vise menn som fulgte etter stjerna.

I det tredje evangeliet Johannes, skrives ingen ting om stallen i Betlehem eller vise menn på kamel.

Men der står det følgende om Jesu fødsel:

I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. 2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Alt er blitt til ved ham; uten ham er ikke noe blitt til av alt som er til. 4 I ham var liv, og livet var menneskenes lys. 5 Og lyset skinner i mørket, men mørket tok ikke imot det.

Her leser vi at Jesus kom fra evigheten, og ble født for å gi lys til menneskene.

Lyset er jo et enkelt bilde, men det rommer alle gode ting. Fred, glede, kjærlighet og tilgivelse. Lyset gir Liv til alt som lever, og de fleste av oss synes det gjør godt å kjenne solens varme på kroppen etter en lang og mørk vinter.

Siden den gang ute på Betlehemsmarkene har det jo nå gått omlag 2000 år, og som vi vet er det fortsatt mye som gjenstår før verdens mennesker lever sammen i fredfylt harmoni. Det er fortsatt lenge igjen før lyset har bekjempet mørkets gjerninger.

Men lyset kom til verden, med et menneske, i og med den lille gutten som fikk navnet Jesus. Og siden den gang har kjærlighetens lys spredt seg over hele jorden, fra medmenneske til medmenneske. Fra øyne til øyne. Fra smil til smil.

Og håpet vi deler, er at freden skal senke seg på jorden.

At kjærlighetens lys skal dominere.

I adventstiden er det naturlig å takke for hvor godt vi har det.

I vår velstand og tilværelse med privilegier og rettigheter de fleste på jorden bare kan drømme om.

Vi har mye å takke for. Samtidig lever vi midt i en vanskelig og urettferdig verden, hvor vanlige folk lider både ute på gaten og bak en lukket dør.

Da Jesus ble født, var hans far og unge mor, fattige flyktninger. De hadde ikke penger til å kjøpe seg rom i herberget, og like etter fødselen måtte de flykte for å unngå at Jesusbarnet skulle bli drept av Herodes.

Noen kunstnere har plassert barnet som kom, midt blant lidende mennesker i vår egen tid; blant krigens ofre, flyktninger, forfulgte og torturerte mennesker i nød. Dem er det mange av. En slik ramme for Jesusbarnet forteller oss noe sant og viktig. Det var ikke til våre festdager Herren kom, men til den onde verden og til det vanskelige livet. Han kom for å dele våre hverdager og alt de rommer. Han kom som frelseren. Som hjelperen og som redningsmannen. Vet du hva navnet Jesus betyr? Det er en Latinsk versjon av det hebraiske navnet, Jesjoua, som igjen betyr "Herren frelser".

Inn i denne smertefulle verden har Han kommet med lys og fred. Det er mulig for oss mennesker midt i en vanskelig verden å få eige noe evig og urokkelig. Vi kan få være Guds barn, et fellesskap med en kjærlig og lysende Gud.

Det er veldig mange som lider i vår verden. Det at livet ikke er likt for alle, gjør det enda viktigere å takke for hvor godt vi har det. Og det gir oss et ansvar og oppgave i å hjelpe våre medmennesker så godt vi kan, så best vi kan. **Og som ordtaket sier: ingen kan gjøre alt, men alle kan gjøre litt. Dette vet organisasjonen Det Hvite bånd alt om. Kjærlighet for medmennesker, som skaper engasjement og handling.**

Gud har på sin måte gjort sitt og dannet grunnlaget med å sende lyset til menneskene i og med Jesus. Siden den gangen ute på markene utenfor Betlehem, har lyset spredt seg til oss. Nå er det opp til deg og meg, å hjelpe til med å spre kjærlighetens lys videre i vår mørke verden.

Og med på veien i vår hverdag, vet vi at Gud er med oss i vår fredsoppdrag. Han lyser opp hver krok i våre liv, og hjelper oss i alt vi ber om. I hverdag og fest for store og små.

Med ønske om en Fredelig jul og et Godt nytt år!

Rus og misbruk

LANGING

Det er forbode å kjøpe alkohol til dei som ikkje har lov til å kjøpe det sjølve. Dette blir kalla «langing».

Alkohol er det vanlegaste rusmiddelet i Noreg. Det blir selt mange stader, og det er 18 års aldersgrense for å kjøpe øl og vin. Mange synest at alkohol høyrer med når det er fest, eller når noko skal feirast.

Alkoholrus gjer at personen som drikk, blir forandra. Humøret endrar seg, og det gjer også evna til å vurdere kva ein klarer. Det er lett å ta større sjansar, og i alkoholrus aukar faren for å skade seg sjølv eller andre. Det blir også større risiko for å hamne i ulukker.

Snakk gjerne med helsesyster om det som er vanskeleg.

ILLUSTRATØR:
PIKELUS (MARIA TORSET & CAMILLA RØRVIK)

Utdanning

Det var så flaut ...

- Det var så frykteleg flaut at mor mi drakk seg full. Eg gjorde alt for å skjule det. Ingen fekk bli med meg heim frå skulen, for tenk om dei oppdaga korleis vi hadde det. Forteller Paal-Andre

Paal-André spelte klovn for å skjule at mora misbrukte alkohol.
Ingen kunne vel tru at eg som smilte og fann på morosame ting, kunne ha det vanskeleg heime. Eg laug også, for å dekkje over korleis alt var. Fortalde historier som ikkje var sanne, for at folk ikkje skulle bli mistenksame. Kvar kveld bad eg Gud om å tilgi meg, for løgnene var jo ikkje vondt meinte.

ILLUSTRATØR: PIKELUS (MARIA TORSET & CAMILLA RØRVIK)

Husarbeid og lekser

Mor mi orka nesten ikkje å gjere nokon ting. Eg vaska klede, handla, laga mat og rydda i huset. Det var mykje arbeid for ein gut på 12 år. Eg var ofte sliten og orka ikkje å gjere lekser, forklarer Paal-André.

- På skulen fekk eg mykje kjeft, fordi eg gjorde så lite i timane. Ikkje klarte eg å konsentrere meg, heller. Eg oppførte meg nok litt spesielt. Det eg ønskte aller mest, var ein venn. Men ingen ville vere vennen min. Det raraste i barndomen min var at eg ikkje hadde nokon eg kunne prate med.

Éi julegåve

No er Paal-André vaksen, og i mange år har han arbeidt med å hjelpe barn som har foreldre som misbruker alkohol.

Nokre av minna som Paal-André har frå han var liten, er sterkare enn andre.

- **Jula var alltid veldig vanskeleg. Var det pengar til mat? Ville eg få gåver? Ein gong sende eg ei julegåve i posten til meg sjølv. Då var eg i alle fall sikker på å få éin presang. Eit anna minne er matvarene som kom kvar veke. Det var tre pappesker, ei med mat og to med øl. Eg var så sint på dei ølflaskene! Ein gong tok eg alle ut og knuste dei.**

Dersom berre ...

- Eg veit at mor mi var glad i meg, men ho valde alkoholen. Mange, mange gonger tenkte eg: Om eg berre er litt snillare, så sluttar ho. Dersom eg berre er litt flinkare til å ordne opp, så sluttar ho. Men som vaksen har eg lært at ingen kan slutte å drikke dersom dei ikkje vil det sjølv, fortel han. - Mor mi døydde til slutt av at ho drakk for mykje, då var ho berre 49 år.
Snakk om det!

No er Paal-André vaksen, og han har valt å la vere å drikke alkohol. Han har skjønt at mange visste korleis han hadde det som barn, men ingen gjorde noko. - Kanskje dei ikkje forstod kor ille det var? undrar han. Nokre damer var i alle fall snille mot meg, og dei gav meg mat iblant.

Til barn som opplever at livet er vanskeleg fordi vaksne rusar seg, vil Paal-André seie: Snakk om det! Snakk med helsesyster eller ein lærar. Same kor vanskeleg det er, finn nokon å seie det til.

- Å seie frå om at noko er vanskeleg, er ikkje å sladre. Du føler deg kanskje som ein skurk, men du blir helten.
- Det er ikkje di skuld dersom dei vaksne vel å ruse seg.
- Til alle elevar vil eg seie: Når barn har det vanskeleg, er det ekstra viktig at de tek dei med i leiken og ber dei i bursdagar.

Kilde: nettside "Rus og misbruk"

Bildrap

Ein 22 år gammal mann er sikta for bildrap under særs skjerpande omstende. Han køyrde ned ei kvinne i eit fotgjengarfelt. 22- åringen hadde etter tiltalen både drukke alkohol og røykt hasj før han la ut på køyreturen.

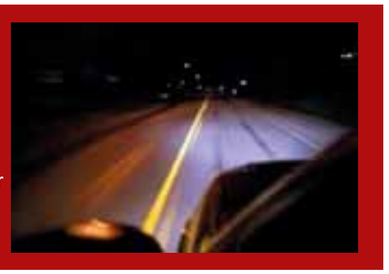

Bråk og vald

Fredag kveld blei ein gut (15 år) slått ned utanfor Kosmos kino. Dei to 18-åringane som gjekk til angrep på han, var begge påverka av alkohol. Den skadde blei køyrd til sjukehuset for behandling.

Hugsar ikkje noko frå festen

Ei tenåringsjente hadde drukke så mykje alkohol at ho ikkje hugsa noko frå vennefesten ho var på. Dagen etter fekk ho høyre at ho hadde «bode seg fram» til kvar einaste gut som var der. Heldigvis var det ingen som hadde utnytta den fulle jenta. Men etter at det gjekk opp for henne kva som kunne skjett, har ho hatt det heilt forferdeleg.

Helsesyster

Fortelling

Eit katteliv

Torgunn Søyland Skoglund

Eit katteliv eller berre ein katt kanskje. Litt vanskeleg å finna overskrift. Det blir ein refleksjon over eit katteliv og ei likning samtidig. Vi får sjå kor det fyk av. Å vera katt er ei utfordring . Såpass har vi observert. Vi har hatt 3 kattar. Alle har vore kole svarte. Tre orginalar. Den første klatra opp på ryggen vår og kika ned på oppvask-skummet frå akslene våre. Elles var han svært så interessert i vatn generellt. Han kika i badekaret og vasken på badet og sat på doskåla og kika neri der og. Den andre freste på alle framande som kom inn . -Elles var han svært vennesæl mot oss som var husets folk. Han kunne sitja i timevis i fanget vårt og kosa seg når han var i det laget. Men bråtт kunne han snu ei anna side til og hogga hardt med kloa om det passa. Men den 3. og hittil siste tek kaka. Dei to første var orginale, men no skal soga om denne forteljast.

Han kom til huset for snart 4 år sidan. Ein vilter kropp som hoppa høgt etter trådar med papirbitar. Den mellomste katten Bruse gjekk og smaug seg kring hushjørna då han kom hit som liten. Han fraus i 20 varmegrader. Denne siste han var alt anna enn redd utandørs. Han hoppa og spratt i graset så heimevand som han skulle vore på tunet i årevis. Hopp og sprett vart eit varemerke på han. Men i fanget vårt ville han ikkje sitja. Det vart for kjedeleg. Stryka han fekk vi heller ikkje. Kanskje eit par små kaus, så kom tennene eller kloa fram og hogg til. Trø meg inkje for nære var valgspråket han valde seg tydelegvis. Ja, ja, vi har skjøna at alle kattar har det ikkje likt. Men han gjer skil på folk. Sonen vår på loftet er han mykje meir føyeleg imot. Der kan han sitja i fanget i lange tider og bli stroken på pelsen mens han mel og godgjer seg. Så avkommet vårt smiler så triumferande mot oss og syns vi har vore dårlege oppdragarar av katten. Mulig det, men som sagt kattar kjem i mange format. Ikkje alle let seg utan vidare oppdra. Berre når matfar og matmor er i kjømda om morgonen stryk han seg innåt føtene og kostar på seg eit par sekund med maling som ein heilt vanleg katt. Då skal han nemleg oppnå noko. Var det nokon som sa berekning? Nermar vi oss kjøleskapet kjem han som ein rakett frå loftet. Om vi då i tillegg tek fram ostehøvelen og skal skjæra oss ei ostlørve er det hailt sikkert at han set seg og kikar forventningsfull mot kjøkkenbenken. I likskap med mellomste katt er han ein hund les katt etter kvitost. Det er smaskens ja.

Vel katten har det greit i heimen. Sjølv om vi vil han alt det beste og han har mange mjuke varme teppe å velgja i til sove og koseplass så er han tilsynelatande ikkje alltid fornøgd med dette. Det hender han stikk av. Han har vore ute på farten mange gonger ei veke eller to. Men i septem-ber vart han skikkeleg fornerma då kallen mura att eit hol under huset der han pleide å ta inn. Då stakk han av ja. Det varde og det rakk. Tre månader gjekk, Fleire kulde-periodar kom og gjekk og vi skreiv desember på kalenderen. Vi hadde forlengst avskrive katten som tapt, og hadde ein losjerande katt som trong ein stad å vera 5 vekes tid. Rett nok hadde vi sett ein liten svart katt som sprang på tvers over vegen inni tunellen og andre hadde og observert ein katt som gøymde seg forskremd inni den kalde svarte eksosfylte lange tarmen. Men vi kom då vel aldri på at det kunne vera vår orginal. Vel vel, vi fora den losjerande katten som var føyeleg og snill og let seg både stryka og kosa med. Men trur du ikkje ein kveld oppunder jul i halv 7 tida om kveldnen høyrde vi eit stort mjau utføre ytterdøra. Der kom rømlingen heim te mor å far. Mager og utmatta for han rett i matskåla og ville aldeles eta opp skåla før maten kom i. Etterpå bar det rett på sofaen til kviling.

Slik heldt han på i fleire dagar og pendla mellom sofaen og matskåla. For han var ikkje vorten feit i utlendigheta, han måtte heim for å overleva. Der var det gode liv trass alt. Og ho mor på sofaen med teppe over var god å liggja i lag med .

Tilhøvet hans til andre kattar har og vore serdeles ampert. Ikkje noko for nære trøing der heller. Fræs og skrik og kul på ryggen med ditto tjukk hale har vore regelen. Men no var pusen så utarma at han smaug seg forbi den losjerande og berre småfreste litt. Dette fekk han berre godta . For her var trass alt redninga hans frå svelte og frysedauden. Tunellen var ikkje noko godt alternativ. Så heldt dei då ein slags terrorbalanse desse to kattane i nokre veker. Den eine på loftet og den andre i stova. Var den eine oppe, flytta den andre ned. Så vidt dei hærte kvarandre. Dei fekk mat, gjorde sitt fornødne og sov vidare. Spennande og koseleg for oss. Sjå på dei og observera når dei smaug seg forbi kvarande til og frå matfatet. Etter eit par veker var katten våre like rund og trinn som han var før han for og like blank i pelsen. Ikkje mager og innsunken nokon stad.

Tenk der hadde han halde til ikkje langt frå heimen i frost og kulde med lite mat. Endå inni tunellen hadde han overlevd. Bråk og eksos og nifse bilar som suste forbi i 80 og 90 og sikkert meir. Han levde i livsfare. Men han overlevde. Snakk om at kattar har 9 liv. Men så kom han til seg sjølv. Mon det ikkje er betre der heime? Kanskje eg skulle smyga meg heim og sjå om det ikkje kan vera litt ly og mat å få. Då han kom heim var det ein annan katt der. Men han fekk bita stoltheten i seg. Her er det snakk om å overleve, så skitt au.

Han kunne ha vore heime heile tida. Tenk kor tøft han hadde det like ved heimen. Det var han klok nok til å innsjå til slutt. Eit katteliv, orginalt men interessant. Han er teken til nåde. Han er seg sjølv. Bit og høgg etter oss etter eit stryk eller to. Et og søv og gjer frå seg. Men ut vil han ikkje. Tunell og utelivet har sett ein støkk i han. Kunne det vera han liknar menneskerasen på ein del punkt ? Forteljinga frå Bøkenes bok om ein son som stakk av og kom heim att har ein del likhetstrekk. Dermed var likninga antyda. Eit katteliv.

Sosial avd.

Aud Bodil Brekke
Avdelingssleder

En åpen dør

Kjærlighet oppfinnsom gjør
Gud vil åpne meg en dør.
Med en glad vil jeg meg glede,
Med en sorgfull vil jeg grede
Virke sådan i det stille
Det var det jeg gjerne ville.

Gud har i det siste åpnet en dør inn til Skien Fengsel. Det bor 6 gutter på en avdeling som heter ”rusmestringsen-heten.” Guttene motiveres til å gjøre noe med livet sitt som navnet tilsier.

Kretsleder i Vestfold/Telemark, Anne Marie Rønningen, tok kontakt med fengslet og fikk informasjon om avdelingen. Leder for gruppa var meget positiv og interessert i besøk fra Det Hvite Bånd og i juli dro Anne Marie og hennes mann, Svein, på fengselsbesøk. De hadde med seg frimerker, brevark og sokker.

Etter meget nøye sjekk og kontroll ble de fulgt inn på avdelingen til 6 spente gutter i alderen 25-50 år. Guttene hadde kokt kaffe og bakt sjokoladekake og suksesskake. Kjempegodt! Anne Marie og Svein pratet om hva di drev med privat, bilprat, campingprat, hundeprat - viktig for å bli kjent – komme på bølgelengde med dem. De fortalte om sin situasjon og vi fortalte om Det Hvite Bånd og spesielt om Riisby. Da ble de meget interessert; tenk om vi kunne komme inn der?

Gruppelederen og noen av guttene hadde vært på nettet og funnet en del om DHB, så interessen var vakt! De nevnte vårt forebyg-gende arbeid for eks. konfirmant-seminarene med Hans Inge Fagervik.

Tenk om han kunne komme hit en gange for å synge og prate litt med oss – utbrøt flere av guttene spontant.

Dette ble en virkelighet mandag 29. oktober i forbindelse med konfirmantseminar i Lunde.

Besøket med Hans Inge var en opplevelse for dem som har en ganske tøff hverdag. Hans Inge hadde med gitar og et lite anlegg som han rigget til og gutten var spente og forventningsfulle. De var pent kledd og det var høytid å være med.

Sangene som Hans Inge selv har forfattet var sterke og gripende, spesielt sangen om Marita, ei ung jente som døde i overdose. Mange kjente sangen fra før. Det ble noen fortrolige samtaler ved kaffebordet, det er godt å ha noen å betro seg til.

Hans Inge, Anne Marie og Svein fikk gave da besøket var over og de ble ønsket velkommen tilbake.

Det ble tid for adjø og en god klem – tre mennesker fikk vandre ut i friheten, seks gutter var igjen innenfor murene. La oss huske dem i våre bønner – dette er ekte Det Hvite Bånd arbeid under Sosial Avdeling. Vise omsorg og hjelpe dem som trenger det og som setter pris på det.

Aud Bodil Brekka

Vi gratulerer!

Rogaland krets 60 år – Historikk gjennom 113 år

Dersom en leser i eldre møtebøker, står det at Rogaland Krets av Det Hvite Bånd ble stiftet på Solborg Folkehøyskole i mai 1952, - i mai i år var det 60 år siden! Men det hadde vært en form for krets helt fra de første foreningene kom; fra Haugesund og til Flekkefjord, - og legger en til de 53 årene, blir det hele 113 år! – Så flott at det i alle disse årene, var det villige kvinner som tok et tak for samarbeidet mellom Hvite Bånd laga på Sør Vestlandet og laga i den vestlige delen av Sørlandet. De så verdien av å ta et avgjort standpunkt for avholdssaken, og ta del i kampen mot rus. Men det ble lange reiser for de som bodde i ytterkantene av denne regionen, så i 1952 fikk vi den kretsdelingen vi har nå. Vi gleder oss over de eldste referatene, og gir takken og æren til de som førte pennen, til inspirasjon og glede for oss.

De første Hvite Bånd-foreningene var Stavanger og Egersund, begge stiftet i mai 1896, og 10 år senere startet Stavanger Hvite Bånd en forening i Sandnes, mens Egersund Hvite bånd hjalp Ogna i gang med egen forening. Samme året, i april 1906, kom Bryne med sin forening, og Nærbø kom med sin i 1922. Det ble dannet et Fellesutvalg, som arrangerte årsmøter og sommerstevner, og i 1923 var sommerstevnet i Sandnes:» Der var det 60 deputerte og 110 til middag på søndagen. Demonstrasjonstog kl. 15.30 innviet ny fane. Det ble et tog hvis størrelse aldri har vært sett i Sandnes. Det talte 1200 deltagere, og under dyp stillhet talte til slutt pastor M. A. Brekke, gripende og alvorlig.» Under kretsmøtet i Haugesund i 1922, kom Flekkefjord Hvite Bånd med ønske om å gå over til bare å ha et sommermøte felles med begrunnelse av lang og dyr reise. Men de fortsatte likevel som før helt til 1934, da var kretsmøtet på Nærbø. På det møtet uttalte «fru advokat Storm» fra Flekkefjord at - nå hadde hun vært kretsleder i 35 år! Ut fra denne uttalelsen ser vi at arbeidet i «Fellesutvalget» må ha startet opp allerede i 1899, - kretsarbeid i 113 år! Etter 1934 gikk de over til å ha bare sommermøte sammen.

Da ROGALAND KRETS ble stiftet i 1952, hadde kretsen 15 foreninger: Stavanger, Sandnes, Egersund, Bryne, Dale, Ganddal, Hellvik, Nærbø, Ogna, Orre, Sokndal, Varhaug, Undheim, Ålgård og Åna Sira, og 2 barneforeninger: i Egersund og i Ogna. Kretsleder i perioden 1952-62 var Hanna Årrestad, Nærbø. Gesine Åkre dannet nye lag, og besøkte foreningene trofast. I møteboka for Nærbø kan en lese; «- det som disse tre kvinner, Gesine Åkre, Hanna Årrestad og Gurine Anda har fått gjøre for organisasjonens store sak, kan neppe overvurderes.» – Flere av oss som er med i Hvite Bånds arbeid i kretsen i dag, er tilflyttere til fylket, og har bare hørt om noen av disse, men takk for at dere har fortalt oss om dem! I denne 10-års boken kom det 6 nye foreninger til: Frøyland/Kverneland, Klepp, Moi, Sola, Tonstad og Randaberg, og 3 nye barneforeninger: på Hellvik , i Sokndal og i Stavanger. Fra 1962-68 var Ingeborg Øglænd kretsleder. Og da Kristi Oltedal overtok fra 1968-74, hadde foreningene stor glede av prestekona på Bryne, Gyda Henning, som besøkte Hvite Båndlagene. De kunne bare ta kontakt, og hun skulle ikke ha noe for det. Dette varte fram til 1980-åra. Fra 1974-80 var Arnfrid Austrått kretsleder. Hun var også med i Landsstyret, og var landsstyrets representant i Riisbystyret. I denne perioden, i 1978, fikk kretsen egen barne- og ungdomsnemnd, der Gudrun Engedal var første leder. Det kom flere nye barneforeninger og yngres lag/grupper; på Nærbø, Undheim, Klepp og Randaberg. Den nye Barne- og ungdomsnemnda besøkte skoler og yngres lag og hadde barne- og sommerleirer. Elfrid Folkvord, fra Klepp, overtok som kretsleder i 1980. Hun hadde hatt noen år i kretsstyret før hun ble kretsleder, og hun var også med i Landsstyret. Hun ble avløst av Elisabeth Mork fra Sandnes og Ragnhild Håland, Randaberg. Til slutt tar vi med beskrivelsen av en togreise fra 1905, tatt fra «Stavanger Aftenblad 1905-2005»: -DET HVITE BÅND PÅ PINSETUR: Det alvor som i disse dager fyller alle sinn, satte også sitt preg på pinseturen til Det Hvite Bånd, en togtur fra Stavanger til Flekkefjord. Vi åpnet kupevinduet så den vidunderlige morgensol uhindret kunne skinne inn, og vi stemte i den deilige salmen: - «Vår Gud han er så fast en borg», og alle deltok i sangen. Vi holdt morgenandakt mens toget for over Jedderens vide lyngmarker med det blånende, stille hav i horisonten. Stemmebåndene løsnet etter hvert, og på stasjonene kom stadig flere hvitebåndskvinner på. Senere ble «Gud signe vårt dyre fedreland» avsunget, og da så jeg at tårene trillet på enkelte kinn. Jeg kunne skjønne hvor deres tanker var.

Hvitebåndskvinnene har et stort og edelt mål, det å befri sine medsøstre og hjem fra de berusende drikkers drepende innflytelse. Idet vi nærmet oss Egersund ble: » Ja vi elsker dette landet» sunget. Under full sang og med blottede hoder gled vi inn på stasjonen hvor vi utbrakte et: «Gud bevare vårt kjære fedreland». Så bar det videre sørover til Flekkefjord. (Stavanger Aftenblad 15/6-05)

En del av dette ble lest opp på Kretsmøtet i Randaberg februar 2012, her litt forlenget.

Solveig Vatland, sekr./kretsleder.

Vest Agder krets – høstfest 25.09.2012

Høstfest med utlodning den 25. september 2012 i Å Bedehus, Lyngdal Denne kvelden ble spesiell fin og det var godt å være tilstede. Astrid Risholm ledet festen.

Sognediakon Jan Hananger talte ”om å bli satt fri” Rom menighetskor sang. Det bugnet av god mat, som vanlig. Mange fine gevinster og et loddsalg over forventning.

Astrid Risholm, Kretslederen vår ble feiret ved at Nestleder Arnbjørg Elle Løtveit overrakte en flott stor blomstergruppe i anledningen 90 års dagen som er den 6. desember i år.

Kirsten Jakobsen

Gratulerer med dagen 06.12.2012 Astrid Risholm, 90 år.

Andabeløy, «Øyna» på folkemunne, ligger i havgapet mot Nordsjøen, rett ved skipsleden til Flekkefjord. I ly av den verste vinden ligger det et fiskevær, hvor det har vært livlig virksomhet helt til for få år siden.

Her ble Astrid Oddfrid Danielsen født 6. desember 1922, som nest eldst i en søskenflokk på fem. Faren var fiskehandler, moren husmor og småbruker, så ansvar og arbeid ble tidlig en del av livet. At farmor og farfar bodde sammen med familien de siste årene de levde, fikk bety veldig mye for barna. Den kristne troen hadde stor plass i heimen, og Astrid lærte tidlig å sette sin lit til Gud. I 1947 giftet hun seg med Olav Risholm, og de bygde seg hus på heimegarden. Han hadde bil parkert på fastlandet, så han kjørte, og var ellers en god støtte for Astrid i de oppgavene hun brant for. De fikk to døtre, Reidun og Lillian, som moren sier har vært helt fantastiske til å ta seg av henne, særlig etter at hun ble enke i 1999. Hun bor fremdeles på Øyna i sommerhalvåret, og gleder seg over fire barnebarn og sju oldebarn.

Astrid ble født inn i en familie med lederevner og interesse for samfunnsnyttige organisasjoner, og ble selv en engasjert medarbeider i disse. Farmoren startet, og var formann i, misjonssambands-foreningen. Mosteren startet forening for sjømannsmisjonen. Foreldrene startet, og var med i styret for, I.O.G.T. Og moren startet en sanitetsforening. Astrid har vært aktivt med i de fleste av disse, og er i dag formann i Flekkefjord distrikt av I.O.G.T, æresmedlem og formann i sanitetsforeningen, og formann i Andabeløy Hvite Bånd. Hun har også drevet barneforening, og vært aktiv i leirarbeidet for barn.

Det som har vært hennes store hjertesak, er å stelle for gamle og syke. Derfor har Diakoniens besøkstjeneste, og omsorg for eldre, betydd mye for henne. Hun er et «ja-menneske» med smittende godt humør. Hun har stor arbeidskapasitet, og har hatt utallige verv. Og så er hun ikke redd for nye utfordringer, hun blir brukt som andaktsholder, møteleder og festleder. Og hun står igjen klar til å lede en fest på forsamlingshuset på Øyna om kort tid

For 7 år siden datt hun på glatta og skadet ryggen. Da ble det slutt på alle turene til landsmøter og lederssamlinger, et stort savn. Men på hjemmebane er hun fortsatt aktiv. Og fortsetter som formann for Vest Agder krets av Det Hvite Bånd, og som formann i Andabeløy Hvite Bånd. Vi i Flekkefjord har mye glede av Astrid, og takker henne for at hun står på. Og sender våre beste ønsker for henne når hun skal feire sin 90 årsdag, og for tiden fremover!

Kirsten Jakobsen

Astrid i Vest Agder bunad 17. mai 2011.

Haugaland Kretsmøte 04.09.2012

Haugaland Krets av Det Hvite Bånd hadde sitt kretsårsmøte 4.september 2012 på Grand Hotell på Stord. Det var Hvite Bånd søstre fra Haugesund, Sagvåg, Øvrebygda, Etne og Stord som var samlet.

Vi hadde et innholdsrikt program for dagen og etter at vi hadde hatt betasuppe m/tilbehør startet vi på det. Kretsleder Aud Karin Førland hadde minnestund over 10 søstre som fikk hjemlov i 2011 og leste fra Salme 73,vers 23. «Hvitveisene» sang: Jag har hørt om en stad ovan molnen.

Landsleder Margaret Østenstads hilsen «Visjon og håp for fremtiden» var et veldig interessant tema.

Etterpå var det årsmøtesaker og valg. Bjørg Østevik leste årsberetningen for 2011 og den ble godkjent. Aud Karin Førland gikk igjennom regnskapet og det ble godkjent.

Styret ser nå slik ut:
Aud Karin Førland leder - 2 nye år
Margaret Østenstad nestleder - 2 nye år
Bjørg Østevik sekretær - 1 år
Brita Nilssen styremedlem - 1 år
Irene Naustdal styremedlem - 1 år
Varamedlemmer: Ruth Sørbø og Margit Særsten - 1 år
Revisor: Dagrun Fauskanger
Valgnemd: Ruth Sørbø og Kari Viste
Prosjektleder: Margaret Østenstad
Juniorleder: Bjørg Østevik
Styremedlemmer: Margaret Østenstad, Aud Karin Førland.

Dagens gjest og festtaler var dr. Åslaug Mjøs. Hun takket for at hun enda engang fikk være med på kretsårsmøte hos oss. Hun understreket at det er bruk for Det Hvite Bånd og at alle må ta rusproblemet på alvor. Heroin er gift. Foster som blir skadet i mors liv på grunn av drikking av alkohol. Vi skal leva som tydelige avholdsfolk i hverdag og fest. Mine kjære, det er Gud som er virksom i dere. Hun takket spesielt for de 48 julegavene som kretsen hadde gitt til Riisby. Åslaug talte til oss inspirert og med tyngde i sitt budskap.

Så var det kaffe og vi koste oss med kaker, og frukt.

Brita Nilssen hadde et aktuelt tema: «Eldre generasjonen - en viktig resurs».

Leder for Internasjonalt utvalg Margaret Østenstad fortalte fra Guatemala og Russland.

Hilsen fra foreningene:
Bergny Birkenes var først og fortalte at hun hadde vært Hvite Bånd søster i 53 år. Vi gir oss ikke i kampen mot alkoholen sa hun. Margit Særsten var opptatt av reklamen i avisene om drikkevanene. Sigrid Bjørgen fra Etne hilste fra Anna Gravelsæter og minte oss om Jeremia 33,3.v. og Salme 50,15.v. Hjørdis Sørbø hilste fra Haugesund DHB «Gud har utvalgt oss»; hun takket Gud for all hjelp i hverdagen, visdom og styrke i arbeidet. Inger Marie Try fra Stord DHB hadde og en fin hilsen.

Haugaland krets av Det Hvite Bånd har i 2012 utdelt 2 Hederspriser: Ragnhild Veiteberg og Inger Marie Try. Vi takket Gud for en fantastisk dag hvor vi kjente Guds nærvær og ønsket alle «vel hjem».

Referent: Bjørg Østevik.

Konfirmantseminar

Med takk til Det Hvite Bånds landsstyre for utdelt midler fra Olafiafondet har Haugaland Krets av DHB sammen med Haugesund DHB avholdt et vellykket konfirmantseminar. Det var 240 konfirmanter fra 3 menigheter som var samlet i Vår Frelsers Menighetshus tirsdag 28.august 2012. Hans Inge Fagervik var hovedtaler og Brita Nilssen fra Kretsen og Kapellan Torgeir S. Vea var også med.(Kapellanen har skrevet en nydelig andakt til dette nummer av DHB Blad.) Uten disse midler hadde det ikke blitt så vellykket.

Vi setter selvfølgelig opp regnskap hva alt koster i denne forbindelsen og husker på at 10 % må vi holde selv. Men jeg vil anbefale det på det varmeste at alle kretser eller foreninger bør ha et slikt konfirmantseminar og husk søk om støtte til Olafiafondet innen 28.februar 2013.

Hjertelig takk fra Haugesund Hvite Bånd og Haugaland krets av Det Hvite Bånd som ble tildelt midler til dette store arrangementet.

Hilsen Aud Karin Førland
Kretsleder/Kasserer i DHB Landsstyret

Sandefjord Hvite Bånd – tur med Tirsdagsgruppa

En liten hilsen fra foreningen i Sandefjord med et resyme fra tirsdagsgruppas tur til Kværnstua Vesterøya Sandefjord.

Tirsdag den 21. august var det full aktivitet på Kværnstua. Hvite Bånd søstre fra Sandefjord og Kragerø gjorde i stand, stekte vafler og kokte kaffe til gjestene som vi ventet, og endelig kom minibussen fra Riisby med Kåre og Ragnar i spissen.

Det var en gruppe fra tirsdagsgruppa, som består av nåværende og tidligere pasienter på Riisby, 15 personer, + Ragnar, Kåre og Tone.

Det har vært mye regn også i Sandefjord, men nå skinte sola og det var deilig temperatur, så det var deilig å nyte sola ute på terrassen.

Fra Sandefjord var det Bjørg, Judith , Jorunn og Nils Georg, og fra Kragerø var det Aud, Hildur og Ninn som hjalp til. Anne Marie forsøkte å organisere det hele, og det var ikke vanskelig med så gode hjelpere.

Gryteretten kom, og nå smakte det med middag. Om kvelden var det ” Bli kjent kveld” med kaffepause, og tilslutt en andakt v/ Anne Marie.

Fiskelykken ble også prøvd, og det ble fisk. Onsdag opprant med nydelig vær. Etter frokost var det ”Prestens time” v/Ragnar, og etterpå dro vi alle til Gjennestad, hvor det var omvisning på området, og deretter en nydelig lunsj. Klokka 17.30 ble grillen tent av Trygve og Svein Olav, mannen til Anne Marie.

Pølser og nakkekoteletter ble grillet, potetsalat og grønnsalat med tilbehør var satt fram, og vi spiste og koste oss. Da det var litt utrygt med været, nokså svart himmel, spiste vi inne, og Trygve og Svein var så vidt ferdige med å grille de siste pølsene og kotelettene da regnet kom. Senere fikk jeg høre at det hadde regnet og tordnet i Tønsberg på formiddagen, og Gjennestad ligger mellom Tønsberg og Sandefjord, så jeg tror at Han som kan alt, holdt regnet borte fra oss, slik at vi fikk en flott opplevelse der borte.

På kvelden var det Kåre og Ragnar som hadde ansvar for underholdningen.

Kaffepause var det da også, og det var mange gode kaker og snaks. Det beste ved hele opplegget var at vi merket Jesu nærvær, det var kjempeflott å høre guttene og jentene fra Riisby stemme i med, Han er min sang og min glede, Fader du gjør det igjen, og mange andre fine sanger. Vi fikk i sannhet oppleve noen fine dager sammen også denne gangen. Torsdag skinte sola igjen, og etter frokost og ”Prestens time” var det natursti, før rommene måtte ryddes og vaskes. Vi fikk det ekstra hektisk da strømmen gikk, og vi trodde selvfølgelig at vi hadde brukt for mye strøm, men den gang ei, strømmen gikk i hele området, vi hadde heldigvis fått laget eggerøre og stekt bacon mens vi hadde strøm.

Litt vanskelig ble det, men vi kom oss igjennom det også, og lunsjen ble inntatt med godt humør, det ble smørt niste, og så var det igjen noen kaker , så vennene fra Riisby

RETTELSE DHB BLAD 5/6 2012 S.
En misforståelse i en uttalelse av Bjørg Styrmo er herved rettet. Hun fortalte om en pasient som hadde sagt til henne: sitat - ”Denne månedlige samlingen vi innbød til var hans/deres ryggrad” - sitat slutt.

ABB

hadde noe med seg når de skulle raste på hjemveien. Det er alltid vemodig ved avskjed, men vi skiltes med et ”På gjensyn neste år.” Så får tiden vise om det blir ny samling neste år.

Jeg sitter igjen med en stor takk til alle som hjalp til både fra Sandefjord, Porsgrunn og Kragerø, uten deres hjelp hadde det ikke vært mulig å få gjennomført denne samlingen på en så god måte. Også en takk til jentene og guttene fra Riisby som hjalp til.

Den største takken sender jeg til Vår Herre og Mester som var med oss. vi merket Hans nærvær gjennom hele samlingen. Jeg vil slutte med sangstrofen: ”Det er Han som all ære skal ha”.

Anne Marie.

Troms kretsmøte 15.09.2012

Troms krets hadde sitt årsmøte i 2012 på Finnsnes 15. september. Vi var 16 Hvitebåndmedlemmer samlet fra Harstad, Tromsø, Finnsnes og Vangsvik. Vi ble møtt med deilige smørbrød og kaker.

I år ble kretsstyret enig med arrangørene på Finnsnes om å sløyfe årsmøtefesten. Hurtigbåtene fra Tromsø og Harstad kommer til Finnsnes rundt kl. 9 på morgenen og returnerer før kl. 17.00 så derfor måtte vi begrense tiden vi hadde til rådighet. Minne samvær og 12 bønn hadde vi og ei av Finnsnes sine egne søstre døde sist sommer. Arna Skoglund, mangeårig medlem ble minnet av Kitty Ditlevsen og det ble nevnt at Arna sin datter Sissel Nygård var sammen med oss og ho er ei av Kitty sine medhjelpere når noe skal gjøres i Hvite Bånd sammenheng.

Årsmøtesaker ble avviklet etter lovbestemmelsene. Ved valgene ble styret som følger:

Kretsleder:
Lillian Sandring, Tromsø
Nestleder:
Jenny Kristiansen, Tromsø
Sekretær:
Berta Nordang Nymo Målselv
(Finnsnes foreningen)
Styremedlemmer:
Ninni Jakobsen, Harstad
Elin Kjellmann, Harstad

Vår egen Jenny Kristiansen hilste fra landsstyret, med en spesiell hilsen fra vår landsleder Margaret Østenstad. Orienterte også om prosjektene som DHB støtter internasjonalt i Nikkel og Guatemala og minte om undersøkelsen som Verdenspresidenten hadde fått gjort. Norge er hovedsponsor i 2012 for dette arbeidet og det gjøres forsøk på å få flere sponsorer.

Hulda Olsen fra Harstad hadde et innlegg om Harstad foreninga sitt engasjement Litt historikk. Trufast arbeid i over 100 år. De har samlingene sine på Olavsgården og på Bergseng Bo og Servissenter hvor en del av de gamle medlemmene bor. De samler fra 15 til 30 personer på møtene. De har Andakt og sang og 4 til 5 medlemmer tar med mat. Enkel utlodning på møtene. De planlegger besøk på «Varmestua» en gang før jul (Tradisjon) Da har de med litt Julemat. Veldig populært. På vårparten tar de med folk fra «Varmestua» til Aune, heimbygda til lederen ca. 2 mil fra Harstad.

Etter årsmøtesaker og trekkinga av kretslotteriet fikk vi servert deilig suppe før Kitty Ditlevsen holdt andakt hvor ho snakket om refleksen som må ha lys for å synes. Slik er det også med oss menneskene som må motta lys fra Jesus for at vi skal kunne bringe lys fra han til menneskene rundt oss.

Lilian Sandring og
Jenny Kristiansen ref.

Hilsen fra Landskontor

Landskontoret er stengt mellom jul og nyttår.

Kjære alle sammen!

Enda et nådens år går nå snart over i historien. Vi nærmer oss jul med alt hva det medfører med koselige forberedelser. Vi forbereder adventsmøter i foreningene våre og gleder oss til høytiden. Gjennom året har mye skjedd her på kontoret og jeg er veldig glad at Eva Djupvik er tilbake. Mange nye medlemmer har vi fått ønske velkommen, blant dem flere ungdommer. Dette er noe vi setter stor pris på. Det er så viktig at vi understreker for de unge alvoret med rusens farer.

Takk for all glede og velsignelse, gaver og forbønn dere har gitt oss i Det Hvite Bånd i 2012

Så vil jeg ønske dere alle en riktig God Jul.

Med søsterhilsen
Eva Unsgaard Trobe
Kontorregnskap og Medlemsregistrering

Det Hvite Bånd
«For Gud, heim og alle folk»

UTGIVER: Det Hvite Bånd
Landskontoret: Torggt. 1, 0181 OSLO
tlf. 23 21 45 37 (telefontid 10.00–14.00)
Faks: 23 21 45 01
Giro: 7874.06.24252
Org.nr.: 971 422 025
hjemmeside: www.hviteband.no

LANDSKONTOR:
Kontorregnskap:
Eva U. Trobe Tlf. 23 21 45 36
Kontorsekretær:
Eva Djupvik Tlf. 23 21 45 37
E-post: DHBkontor@actis.no

Så er jeg tilbake på DHB kontoret, nå med mer definerte oppgaver, oppgaver som jeg trives veldig godt med. Men akkurat nå, mens de bytter ut heisen i Torggata 1, blir det nok helst hjemmekontor.

En av oppgavene mine er å være referent for landsstyremøtene og det første jeg fikk referere var 15. oktober. Veldig positiv opplevelse. En annen av mine oppgaver er å ta imot innlegg som dere sender til bladet. Og der er det mye interessant å lese. Så fortsett med det.

I Ord 4,23 står det: »Bevar ditt hjerte fremfor alt du bevarer, for livet utgår fra det». Dette er like viktig både legemlig og åndelig!

Med dette vil jeg få ønske dere alle en velsignet julehøytid, i Jesu navn!

Hilsen Eva Djupvik
Kontorsekretær

HSH blir Hovedorganisasjonen Virke

HSH har endret navn til Hovedorganisasjonen Virke. Med over 15 000 medlemsvirksomheter på laget skal Norges raskest voksende hovedorganisasjon kjempe for et arbeidsliv som virker. (virke.no)

Gaver og Appell

Hilsen Aud Karin kasserer i landsstyret.

Hjertelig takk for alle gavene vi har fått både små og store beløp. Håper jeg rekker alle med takken, særlig til den som har gitt kr. 5.000 anonymt. En spesiell gave kom nylig fra Jenny Gjære, 6240 Ørskog, på kr. 150.000. Ord blir fattige, vi alltid takker Gud for dere alle som er med og støtter oss økonomisk.

Varme ønsker om en God Jul og et Godt Nytt År!

Brønn:

Solfrid Storland	500
Torgunn Søyland Skoglund	200
Anne-Marie Bergan	400

Gaver til DHB:

Randaberg DHB (29.12.2011) – Guatemala	2 500
Russland	3 000
Bjørgvin Krets - Guatemala prosjekt	4 209
Offer i Slettebakken Kirke	
Randaberg DHB – Guatemala	4 000
Russland	4 000
Torgunn Søyland Skoglund	250
Inger Marie Aasrum	200
Riisa DHB	1 270,68
Anonym	5 000
Inger Marie Aasrum	200
Maria Molvik	1 000
Jenny Gjære	150 000

BRØNN
Hjertelig takk for alle gaver til dette formålet – gironr. 7874.06.24252. Totalt 28.11.2012 Kr. 26 040,-
Merk giroen med «BRØNN»

Rent vann er en menneskerett. Mange har bare forurenset vann som er helsefarlig.

Vær med å gi!

Hjertelig takk for alle gavene!

Nye medlemmer	Vervet av:
Line Øygard	May Britt Røyrvik
Grethe Skaadel	Asbjørn Håvik
Berit Haugsvær	Asbjørg Bildøy
Margrethe Allmenning	Asbjørg Bildøy
Gladis Edvarda Raustein	Marit Heggland
Silje Eitland Nagy	Kirsten Jakobsen
Halldis Husby	Bjørg Østevik
Leif Husby	Bjørg Østevik
Mona Austevik Eiane	Bjørg Østevik
Ola Aasmundsen	Bjørg Østevik
Anne Lise Aasmundsen	Bjørg Østevik
Martha Grunnaleita	Bjørg Østevik
Dagny Naley	Bjørg Østevik
Tordis Ferkingstad	Bjørg Østevik
Anne Lise Flåm	Eva U Trobe
Lillian Jakobsen	Eva U.Trobe
Else Gunn Djupvik	Eva U.Trobe
Liv Anne Joensen	Eva U.Trobe
Marit Laukhammer	Eva U.Trobe
Einar Lyngedal	Eva U Trobe
Frøydis Breimoen Tollefsen	Eva U Trobe

Nye medlemmer	Vervet av:
Astri Aslaksen	Eva U.Trobe
Ella Ystebø	Sigrun G.Arefjord
Odd Sandal	Eva U. Trobe
Asgeir Sandal	Eva U.Trobe
Barbro Nodeland	Eva U. Trobe
Astri Turid Landerud	Eva U.Trobe
Jenny Lande	Eva U Trobe
Per Lande	Eva U.Trobe
Knut Erik Gjestang	Eva U. Trobe
Tove Mette Blakstad	Eva U .Trobe
Jan Henrik Jarto	Eva U. Trobe
Sissel Marie Andersdatter	Eva U.Trobe
Jeanette Huset	Eva U Trobe
Rolf Erik Braaten	Eva U. Trobe
Silje Askildt	Eva U. Trobe
Bente Olstad	Eva U. Trobe
Gert Gjylland Kristensen	Eva U Trobe
Tove H. Becke Berntsen	Eva U. Trobe
Kommandør Marianne Adams	Eva U. Trobe
Ingjerd Jensen	Bjørg Østevik

Artikkel

Sosialt drikkepress blant unge

At dagens unge drikker mye og ofte er en kjent sak! At de også utsettes for drikkepress i sine respektive miljøer, kan en heller ikke stikke under en stol!

At 4 studenter fra hele landet derfor har valgt å være edrue i 90 dager, blogge om erfaringene de gjør, viser at edruelig livsførsel forhåpentligvis er på vei inn! Les om NATTENS HELTER!

Nattens helter

Author: Therese Byhring
11/09/2012

Fire personer har lagt ut på en reise. En reise for å bli superhelter. Nattens superhelter. De må reise langt og lengre enn langt (les: Bergen – Oslo og Oslo – Bergen), de må gjennomføre utfordringer som setter både kreativiteten og ferdighetene deres på prøve, de må bli kjent med både fremmede og seg selv, og alt dette skal de gjøre mens de er avholds. De skal være avholds i tre måneder denne høsten, fra 20. august til 18. november og blogge om det. De er alle bachelorstudenter. De er alle aktive og engasjerte studenter. De er fra Oslo, Lillesand, Tromsø og Stavanger. Og de er ganske så morsomme.

De fire er Michelle Buer, student ved HiOA, Andreas Mathisen, student ved UiO, Ida Torkjelsdatter Storehaug, student ved UiB og Kasper Vagle, student ved NHH i Bergen.

Til nå har de overlevd både fadderuker, festivaler og hytteturer. De har vært på fest med studentaviser og tv-team på slep. De har blitt intervjuet på radio og av sine egne venner. Denne uken skal de få seg en ny venn, og invitere på årets siste utecola. Og alt dette, og mer, skriver de om, tar bilder av, filmer og legger ut til fornøyelse for alle oss andre på **www.nattenshelter.no.**

Har lovet å være edru i 90 dager

Publisert: 25. oktober
Jarle Kallestad jarle.kallestad@vl.no

Kasper Vagle har byttet ut ølboks med vannflaske og synes han får mer ut av livet.

BERGEN: 23-åringen trodde det skulle bli vanskelig å klare seg uten alkohol. I stedet ble han mer opplagt, mindre trøtt og opplever at han får mer ut av livet.

Vagle er en av fire norske studenter som denne høsten er utfordret til å slåss mot et stort troll: Sosialt drikkepress.

Drakk likevel. I snart tre måneder har Kasper Vagle og de tre andre i prosjektet Nattens helter holdt seg unna enhver alkoholdig drikkevare, og underveis har han blogget om sine erfaringer. 57 søkte om å være med. Fire ble valgt ut.

– Det virket som en spennende utfordring. Helt siden jeg begynte å drikke, har jeg tenkt at dette er noe jeg kan greie meg uten. Men som regel endte det med at jeg drakk likevel, sier han.

«Det blir fryktelig farlig, og jeg er redd, men med vann på flaska stiller jeg med godt mot!» skrev Kasper da han i begynnelsen av august la ut på sin alkoholfrie reise.

Mer opplagt. Nå konstaterer NHH-studenten i Bergen at ferden ikke var så skummel som han kanskje trodde.

– Det har gått bra. Jeg er mer opplagt, mindre trøtt på forelesningene, tar mer og bedre notater og får mer ut av treningene, sier Vagle.

På den annen side må han som ikke-drikkende «yte mer for ikke å bli oppfattet som kjedelig.»

– Midtveis i det tre måneder lange løpet opplevde jeg dette som et visst press. Nå er det ikke så lenge igjen, og jeg er helt sikker på at jeg skal stå løpet ut.

Hva er promille? Hvordan reagerer kroppen på alkohol i blodet? Her kan du lese hva som kjennetegner promilletilstanden på 0,2 til 4.0.

Hva er promille?

Mengden alkohol i blodet blir målt i promille, som betyr tusenedel. En promille betyr altså at en tusendel av blodet er alkohol, det er en gram ren alkohol per liter blod. Når man drikker alkohol kan det allerede etter kort tid påvises alkohol i blodet. Promillen kan måles ved pusteprøve eller blodprøve.

Slik påvirkes kroppen av promillenivået:

0,2 Øyets evne til å fokuserer hurtig og omstille seg fra lys til mørke reduseres

0,5 Litt «pussa». Evnen til å oppfatte situasjonen og reagere presist på den begynner å reduseres. Hemninger minskes. Større problemer med å ta inn informasjon. Forskning viser at man har størst nytelse av alkohol når man har 0,5 i promille.

0,8 Du blir høylytt og får overdrevne bevegelser. Langsommere reflekser. Nedsatt koordinasjonsevne og økt reaksjonstid. Overdreven selvtillit. Det lukter tydelig alkohol av deg.

1,0 Du snakker utydelig. Har problemer med å gå rett. Dårligere muskelkontroll. Oppmerksomheten og konsentrasjonsevnen er svekket, du blir lett trøtt. Får problemer med å kontrollere følelser.

1,5 Du rangler når du går. Kan lett få følelsesutbrudd. Du kan bli aggressiv og begynne å gråte. Mange spyr. Du få sløret tale.

2,0 Forgiftningssymptomer. Ingen selvkontroll. Du ser dobbelt og har problemer med å gå oppreist.

3,0 Ingen kontroll med urinblæren, fare for bevisstløshet. Du skjønner ikke hva som skjer.

4.0 Bevisstløshet. Veldig langsom pust. Stor risiko for dødelig alkoholforgiftning.

Kilde: Helsedirektoratet og Statens folkhelsoinstitut (Sverige)

drikker mest i Oslo

Folk bosatt i Oslo-regionen drikker i gjennomsnitt nesten dobbelt så mye alkohol som folk bosatt på mindre steder eller på landsbygda.

Menn og kvinner med høyest inntekt og utdanning drikker mest alkohol.

Innvandrere fra Asia og Afrika drikker mindre alkohol enn etniske nordmenn.

Justert for kjønn, alder, periode, utdanning og inntekt er forskjellen i alkoholkonsum mellom Oslo/Akershus og resten av landet fortsatt stor.

Kilder: Statens institutt for rusmiddelforskning (SIRUS) og Folkehelseinstituttet.

norske alkoholvaner

13 prosent av den voksne befolkningen i Norge drikker ikke alkohol.

Det er litt flere kvinner enn menn som er avholds.

Fem prosent av befolkningen oppgir at de aldri har drukket alkohol.

I perioden 1973-2004 økte antall alkoholbrukere i Norge fra 83 til 87 prosent.

I internasjonal sammenheng er det relativt sett en liten andel som ikke drikker alkohol i Norge.

Kilde: Statens institutt for rusmiddelforskning (SIRUS)

Yngve Slettholm (57), leder i Kulturrådet

– For ble jeg ofte avkrevd en forklaring, men i dag er det flere som kjenner til mitt forhold til alkohol. Det hender likevel fortsatt at folk blir forbauset. Ikke minst opplever jeg at det kan være mye styr å få noe alkoholfritt på ulike mottagelser. Der er det gjerne kun champagne eller musserende, det gjelder i utlandet også, men aller mest i Norge. Jeg synes det skulle vært like vanlig å bli tilbudt noe alkoholfritt. Den eneste «akseptable» grunnen for en mann til å si nei, er bilkjøring, men hovedgrunnen min er at jeg er soldat i Frelsesarmeen, som er en avholdsbevegelse. Jeg synes Knut Storberget formulerte det godt da han sa at han ville være en del av løsningen, ikke en del av problemet.

Avsender: Det Hvite Bånd, Torggata 1, 0181 Oslo

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
posten
NORGE P.P. PORTO BETALT

Barn er vår største ressurs. La høytiden være rusfri!

For Gud, heim og alle folk